

Vår största radio, skriv, telefoner eller besök elektriska apparater och arbeten Schumacher-Mackenzie-Kummen Ltd. THE ELECTRIC SHOP 157 Portage Ave., Winnipeg. Telefon 85 603

SVENSKA CANADA-TIDNINGEN EN IS THE LARGEST AND HAS THE GREATEST CIRCULATION OF ANY SWEDISH NEWSPAPER IN CANADA.

Svenska Canada-Tidningen

THE SWEDISH CANADA NEWS

PROVINCIAL LIBRARY Nordstenska Kredit A. B. 1875-1921 till \$19 \$20 Svenska St. Premie 1875-1921 till \$17 \$18 Fyra dollar beställning till delbetalning i månadsbetalningar i år. Debitorkontot betalas till alla dragningar 25 och 50. Agenter antagas. Goda vilkor. C. A. JOHNSON, Generalrepresentant 325 Logan Ave. Winnipeg, Man.

ARG. (YEAR) 35. (Lösnummer 10 Cts.) WINNIPEG MANTOBA, TORSDAGEN DEN 6 JANUARI 1927. (Lösnummer 10) N: r 1

Fruktansvärda över-svämningar i Syd-staterna.

15,000 människor husvilla. 11 dödade. Kollapsa materi-ella förluster.

Stora ödeläggelser.

Från Memphis meddelas att efter tre veckors upphört regnande fruktansvärda ödeläggelser förekommit i samband med flodernas stigning. Ödeläggelsen koncentrerar sig för närvarande till områdena vid Tennessee, Mississippi, Alabama, Arkansas och Kentucky. Cirka 15,000 människor ha blivit husvilla och hittills ha elva omkommit i vågorna men flera saknas. Järnvägstrafiken i mellersta och östra delarna av Arkansas ha avstannat. Tusentals husvilla ha beretts provisoriska bostäder i järnvägs-vagnarna och i upplagshus, men massor måste ströva omkring på gator och vägar i saknad av tak över huvudet. Översvämningen är den svåraste, som förekommit på tretio år och Tennessee är särskilt svårt hemskt av ödeläggelse i materiellt hänseende. Hjälps- och undsättningsexpeditioner ha avsånts från kringliggande platser, men kunna inte uträta mycket. I en stad bara beräknas 100 kvartsektioner land ligger under vatten och över 4,000 människor blivit husvilla. Enorma skador ha uppstått på vägar, broar, byggnader, järnvägslinjer, telegraf- och telefonkontor och andra byggnader och skadorna uppskattas i värde till över \$2,000,000.

I de inre delarna av Arkansas ha många små bäckar tillflötits så stora vattenmassor att dessa blivit stora floder. Skadegörelsen är enorm och det beräknas att återuppbyggnadsarbetet kommer att taga år i anspråk. Polismyndigheterna med assistens av The American Legion och andra frivilliga hjälpföreningar förestå nöd-hjälpsarbetet vilket bedrivs mycket snibbt, samt utdela mat, kläder och lugnsråd.

Hoover förordar byggandet av St. Lawrence djup-vattenväg.

Den nya segelleden är av största betydelse för Canada och Förenta Staterna.

I Förenta staterna har en kommitté under Hoovers ordförandeskap varit sysselsatt med att undersöka de olika möjligheterna för att öppna en vattenväg från de stora sjöarna till Atlanten. Kommittén har nu fullbordat allt arbete och i rapporten över det samma förordas byggandet av en djupvattenväg från de stora sjöarna till Atlanten via St. Lawrence floden. Denna skulle konstrueras av Canada och Förenta staterna gemensamt. Denna nya segelled beräknas kunna tjäna som viktig kommunika-tionsled för cirka 40,000,000 människor. Den är således från affärssyn-punkt av större betydelse för såväl Canada som Förenta staterna.

Häftigt uppror har utbrutit mot Nicaraguas regering.

Amerikanska trupper ingripa. Upprorstrupperna behärska hela östkusten.

Inbördeskrig har utbrutit i den lilla Sydamerikanska republiken Nicaragua, och kabinetter Diaz har samman-kallat allt väpnat regeringsfolk för att göra oroligheterna. Amerikanska marintrupper ha landsatts på fastlandet och tagit aktiv del i oroligheterna. Upprorstrupperna, hava hittills varit de segerrika och behärska för när-varende alla viktiga punkter på öst-kusten, samt ha besatt alla befästa poster av värde.

Oroligheterna anses ha uppkommit som en protest mot U. S. a kontrollre-dering av Nicaraguas inrikespolitik, och upprort ledes av mexikanskt kapital, med en regeringstrupperna under Adolfo Diaz' ledning erhålla ekono-miskt stöd av U. S. Den i Mexiko bo-satta huvudrepresentanten för upp-rorelementen i Nicaragua, huvudsak-ligt av liberala partierna, har gjort ett uttalande som går ut på att U. S. a inrikesdepartement inte behöver göra fälska besymlingar för att kunna an-lända sig av truppernas stöd mot Sa-cassa's regering och i favor för Diaz'. Kontersmiral Latimer, högsäfe chef för U. S. s till landet avsånda flottdivisioner, har neutralkätsförklar-erat en större zon i landets hjärta, om-kring vilken han placerat största de-larna av sina skador. I las Berlas på östkusten utfördes den 25 ett stort slag mot styrka förluster på bägge sid-or. En tillfällig vapenvila har upp-rättats, men väntas ej kunna räcka länge.

Japans nya kejsare Hirohiti anländer till Tokio den 28 december.

Förenta Staterna sänder den nye kejsaren en hälsning.

Japans nye kejsare Hirohiti an-länder den 28 december med ett extratåg till Tokio. Han ledsagas av sin gamla kejsarinnan, änkekejsarinnan, och en del hovdignitärer. En stor folkmassa hade samlats för att hylla sin nye ledare, och intaget i huvudstaden skedd med mycken pomp och ståt. Samma dag mottog kejsaren i offi-ciellt audiens ungefär trehundra per-soner och på kvällen gavs det gala-täffel på slottet för lika många in-bjudna bland vilka märktes de främ-mande makternas beskickningar. Tillförordnade utrikesminister Wright av U. S. a avreste samma dag till New York för att hälsa kejsarens broder Prins Chichibu, som befinner sig på en resa i staterna, välkommen till landet. Samtidigt frambar han regeringens deltagande i sorgen efter den avlidne kejsaren. Senare på da-gen avsåndes ett hyllningstelegram till Tokio med anledning av kejsar Hirohitis tronbestigning. "Telegram-mets innehåll är ännu ej känt, men det torde andas mycket vänskapliga uttryck om förhoppningar på goda re-lationer mellan länderna.

VÅR NYA FÖLJETONG PÅBÖRJAS I NÄSTA NUMMER.

"De döda skeppens ö" av Crittenden Marriott är en följetong full av spänning och romantik.

I nästa nummer av tidningen ha vi nöjet presentera författaren Crittenden Marriott för läsere-kretsen. Som vi redan förut meddelat är av de mest kända författare vars fantasi och skildringsförmåga tillhör de yppersta inom litteraturen. Hans roman "De döda skeppens ö" är säkerligen den bästa av alla hans böcker. Den bjuder på den mest rafflande äventyrsbildning i samband med känslig nyromantik. Den handlar om den unga kvinnan, baserad på alla nöjen och trött på societetslivets "flappers" typer, men som dock i sitt innersta har en sällsynt uppriktigt hjärta, endast långtande efter den rätta. Samtidigt som hon finner honom mycket hon emellertid i en snart nära överstyrt mur av fördomsrihet mot de sociala lagarna, men löstes övervinna dessa skran-kor för att till slut få uppleva sitt livs stora ögonblick.

Men boken är även en spännande äventyrsroman, där undervattensbåtar, slagskepp och detektiv-arbeta för att vinna klarhet i en kriminalgåta av stora mått och sjöörvarkonungar och även-tyrare av internationellt rykte presenteras för läsaren. Det är en bok, som i sällsynt grad omfat-tar allt, som kan anses för rafflande och mystisk litteratur, men samtidigt också genom en känslig skildring av tvänne människors kamp för lyckan innehåller så mycket vackert och känsligt till sin natur, att man sällan kan finna en mera omväxlande och intressant skildring i en följetong. Varje sida i boken medför nya överraskningar och spänning stiger för att nå kulmen i sista kapitlets sista rad. Det är en berättelse som kommer att läsas med största intresse av ung och gammal, och red. hoppas att läserektelsen skall följa med denna intressanta roman från början till slut med ett aldrig svikande intresse.

L. M. Eriksson, Sveriges tele-fonkung, har avlidit den 17 december 1926.

En märkesman inom svenskt indu-strifvill och grundläggare till det svenska telefonsystemet.

Enligt meddelande från Sverige har den kände industrimannen Lars Magnus Eriksson avlidit i Stockholm den 17 december. Han var en sällsynt begåvad meka-niker och han ägnade största delen av sitt framgångsrika livsverk åt telefon-industrin i sitt hemland. Hans frukt-bärande arbete visar sig kanske bäst därigenom att Sverige för närvarande är det land som procentuellt i anat-nigt till folkmängden har det största antal telefoner i världen. Han kallades också med skäl för Sveriges tele-fofonkung, men man kunde lika väl ha kallat honom Världens telefofonkung, ty till uppfinnningar som gjorts till förbät-tring av den primitiva Bell-telefonen ha skett inom hans företag och numera är så godt som varje konstruktion in-om det gamla Bellskas telefonen så omarbetad att firmen L. M. Eriksson & Co. ha nästan alla patenträttigheter på de telefonapparater som äro de mest förkommande modellerna i Eu-ropa. Orienten vissa delar av Ame-rika och Asien.

Han föddes den 5 maj 1846 i Verm-skogs församling och visade som yng-ling stor fallbesitt för det mekaniska området. Vid 29-årsåldern avreste han till Stockholm där han snart vann en god anställning hos firmen Öller & Co. År 1872 gjorde han en fyraårig utom-ländsresa för studier och när han återkom till Sverige uppräktade han i Stockholm en instrumentfabrik samt började snart nog i en liten enkel verk-stad med få medhjälpare tillverka och förbättra den då nyuppfinnade tele-fofon. Detta företag lyckades han ut-veckla så att i dag ett par tusen arbetare äro anställda vid firmans sto-rta och magnifika fabriksbyggnader vid Tegelgatan i Stockholm. Avstått-ningen av hans apparater, såväl auto-matiska som icke automatiska ha rönt en synnerligen stor efterfrågan ö-verbort i världen och av firmans pro-duktion exporteras för närvarande un-gefär 90 procent till olika delar av jordklotet.

Regeringen har för-klarar krig mot smugglarna.

Tullminister Euler förklarar för bud mot de återkommande smugglingsresorna till "Mexiko".

Stränga straff.

Canadas regering har under ett sam-manträde i Ottawa förklarat sig vill-vidtaga de strängaste åtgärder mot smugglarna. Tullminister Euler har meddelat att polisen blivit beord-rad ingripa i de allt mer tilltagande smugglarierna och nämra har kvar-stad tagits på samtliga fartyg som uppgivt göra dagliga resor till Mexi-ko. Dessa fartygs destinationer har i rika fall varit Mexiko utan U. S. s till och med mängder alkohol införts på olagligt väg.

De trakter, som under 1925 under-ekundades med U. S. beträffande strän-ga åtgärder för förebyggande av smugglingsstraffen ha ej blivit efter-föllda i önskvärd riktning, varför de strängaste åtgärder komma att vidtas mot alla som bliva erottappade med smugglingsstraff. De flesta fartygen, som inlästa sprit i pacifichammarna ha

Hon. W. D. Euler.

uppgivt falska destinationer, och vid behov kommer polisen att beordras medfölja fartyg, som kunna anses misstänkta.

Hela flottor av smugglingsfartyg finnas organiserade på östkusten och inga kostnader eller arbete kommer att sparas för att lagar och förordna-nger skola uppfyllas.

Häromdagen gjordes ett spritbeslag på en i Victoria liggande ångare med destinationen uttill Mexiko. Innehållet uppräktades för ungefär \$300,000 spritvaror ombord vilka alla för-klarades förbrutna, därjämte komms-rederiet och befälhavaren att ådömas stränga straff.

Biskopsvalet i Linköping kommer att äga rum onsdagen den 23 februa-ri.

Öppen skandal kring Amund-sens Nordflygning efter Nobles föredrag.

Roald Amundsen och Linc. Ellsworth begära sitt utträde ur Luftsejads-föreningen.

Det telegram, varit Roald Amundsen och Lincoln Ellsworth protesterar mot general Nobles föredrag i A-merika, är adresserat till Norsk Luft-sejadsförenings ordförande, redaktör Rolf Thommessen, och har följande lydelse: "Efter att just ha erfarit att general Noble, som representerar en främmande nation, med edert sam-tycke håller föredrag i Forenta sta-terna och härvid gör sig skyldig till grova osanningar rörande Norge-expeditionen, därvid Norges namn förlig-gas, protesterar vi härmed indignera-t och beger, att våra namn stryks som hedersmedlemmar i Norsk Luftsejads-förening, Roald Amundsen, Lin-coln Ellsworth.

Luftsejadsföreningen har som svar härpå utsett en mycket läse redogö-relse, varit föreningen framhåller, att Amundsen brutit sitt kontrakt genom att också skriva i polerflygningeboken om även Noble skulle skriva i det. Föreningens måsta därför anse Noble löst från sitt kontrakt och kan icke hävda honom att hålla föredrag i A-merika och ej heller bära ansvaret för innehållet i hans föredrag.

Kommunikén redogör för de överens-kommelser, som ingingos med Italie-narna och som sanktionerats av A-mundsen och Ellsworth. Överenskom-melserna gällde befälsförhållandena ombord på luftskeppet - i avtætt här-om heter det, att det skulle stå klart för var och en, att kontraktet tillför-säkras Noble kommando i allt, som rör luftskeppets manövrering - ex-peditionen nämn, avfattande av rap-porten och utgående av polboken.

Amundsen vägrade efter ankomsten till Nome att uppfylla sitt kontrakt med Newyork Times, som var en av expeditionens viktigaste förbindelser. Expeditionens journalist beordrades att låst ned från Træller och övertog följattarapet, och att detta sät löstes denna tvist. Amundsen och Ells-worth avböjde sedan att låta Noble medverka vid utarbetandet av polfyng-ningsrapporten oaktat Noble hade kontraktssligt rätt därtill. Genom de

Fruktansvärd naturkatastrof har inträffat i en stad i Sibirien.

Den sibiriska staden Petropavlovsk i Kamtschka har härjats av en fruktansvärd naturkatastrof, så att hela staden praktiskt taget blivit begravd under en lavaflojd från vulkanerna Monovskij och Avatshinskaya-Sopka.

Staden har blivit ett modernt Pompei, under en lavaflojd reaser sig endast några rykande ruiner av den förra platsen. Hundratals människor blevo begravda av den brinnande floden och andra hunnit i sista ögonblicket förtä-ta sig i säkerhet. Väldsam natur-katastrof och rubbningar av jorden inträffade i samband med vulkanernas utbrott och jättestora vågor av lava böljade fram över landskapet med jä-tkrafter. Ismassor från dels vulka-nens fot dels havet avskyldes så små-ningom det ödelagda distriktet och av-kylningsprocessen avslutades med en hemsk ödnemark, som sopped allt med sig. Det här vara den kraftigaste na-turkatastrof, som någonsin härjat det ryska riket.

75,000 dollars anslagna för flygposttrafik i Canada.

Routen beräknas förlagd över Mont-real, Quebec och St. Law-rence.

Under årets lopp kommer en luft-posttrafik att etableras i Canada, och för detta ändamål har begärts ett an-slag av 75,000 av postdepartementet. Förslaget har framtagits för parlamen-ets godkännande, och det väntas med största bestämdhet att beloppet skall utandras. Förutom postdepartemen-tet kommer denna posttrafik att un-derställas Royal Canadian Air Force's direktion, och ett anslag på några tusen dollars väntas också bliva godkänt av parlamentet för detta ändamål.

Det är meningen att den nya flyg-routen skall sträcka sig från St. Law-rence till Quebec, Montreal och om möjligt även till Toronto. På grund av sjöfartens omläggning genom St. Lawrenceviken till olika canadensiska städer skulle flygplanen möta ångarna i det tränga passet vid flodens myn-ning för att sedan befordra posten ö-verb de ovan nämnda städerna. En stor tidvinst skulle på så sätt kunna uppnås särskilt med den utländska posttrafiken.

Det är meningen att starten skall ske mycket försiktigt, och den första tiden kommer att helt ägnas åt studier för utvidgning av trafiken om den kan beräknas medföra de förmåner man-beräknat. En del erfarenheter har man visserligen redan bakom sig inom postdirektionen genom den post- och passagerareflygning som förekommer till vissa grunddistrikt i landet, men denna anses ej tillfyllest.

Om detta försök kommer att utfäl-la till behånenhet kommer en liknan-de förbindelse att öppnas på Pacific-kusten enligt vad generaldirektören för postverket, Hon. J. Veniot medde-lat i parlamentet.

En hemsk gatulycka inträffade härnatten i Köpenhamn. En mu-siker vid namn Salto snarades och föll mot en butiksruta, som krossades, var vid 8. utom andra svåra skador, fick tungspetsen avskuren.

En ny "Grand-Jury" under-sökning i McPhearson-affären.

Atal begäres mot hennes moder, Or-miston och andra för kriminell komplett.

En ny stor undersökning i McPhear-son-saken kommer enligt "Los Angeles Times" att upptagas mot evangelisten och det har av allmänne åklagaren be-gärts att även hennes moder, Mrs. Kennedy, Kenneth Ormiston och andra skola anklagas för delaktighet i en kriminell komplett för hindrande av rättvisans utövning, och att dessa an-klagelser samtidigt skola handläggas vid överrätten. Det har vid ranns-ningen framkommit ytterligare bevis mot Mrs. McPhearson och särskilt an-ses ett vittnesmål av Lorraine Wisse-man vara tungt vägnade mot henne.

Vad sibyllorna säga om år 1927.

De människor, som fått gåvan att kunna förut säga kommande händelser, påstå att år 1927 blir ett olycksår. Det fullkomligt regnar av profetior från alla världens länder. Man vet ej riktigt, om man helst skall tro på de franska spåmännen, de amerikanska stjärn-orna eller de tyska framtidshistori-erna! I varje fall äro olycksprofet-erna oräkneliga. Bland annat förut-spå de katastrofala naturförändrin-gar inom en snar framtid. År 1927 skall jorden hemlösas av jögröbåv-nar, eykloner och fruktansvärda orka-ner. Var skola dessa gräsligheter in-träffa? Svaret på denna fråga äro ej enhälliga. Den franske astrologen An-doux förutser en fassansfull jordbäv-ning i Sydamerika. Framtidstörskan Pascual Portuany i Paris menar, att det kommer att inträffa en kata-strof lik den vid Miami i Florida, men ej i Syd utan i Nordamerika. Den tyske astrologen Redetzky tyder i stjärnorna, att meteorfall och andra e-lementära katastrofer skola orsaka stora våador i Frankrike, England och Tyskland. Hans kollega A. Grimm, är ej mindre pessimistisk men tror, att hela Europa sommaren 1927 skall hem-

såkas av kollapsala eldsvådor och pestliknande sjukdomar. För icke mindre dystert ser fru Jordan på den närmaste framtiden. Fru Jordan är en kvinnlig framtidstörskare i Berlin. Hon tror på slökande vul-kaner, som åter skola komma i erup-tion, och öar som försvinna. Emeller-tid vill hon ej lokaliserat händelserna. Dock tror hon sig ana, att Tyskland får de eruptiva olyckorna på sin lott. Och slutligen säger amerikanen Wilhelm sig kunna läsa i stjärnorna, att ön Heligoland skall sjunka i havet. Och politiken? Även den är mälad i mörka färger! Amerikanska, fran-ska och engelska astrologer övertens-stämna i en punkt, nämligen att ryska republiken skall få det minst sagt besvärligt. Sovjetdiktaturen skall ej heller föra en god regim för ordn-ingen upprätthållande, utan följderas skola bliva stridigheter och uppror, som även skola sätta spår i det övriga Europa. Astrologen Padetzky har tytt Rysslands öde i stjärnorna även han. Enligt hans åsikt komma ryska trupper att översvämma grannländerna, efter det att kommunismen störts.

(Forts. å sid. 6.)

Värdefullt manuskript räddat åt Sverige.

Det är inte bara antika möbler, som Sverige för närvarande exporterar till Amerika. De penningstarka yankes ha kommit underfund med att värt land även rymmer andra dyrbarheter, som kunna pryda deras hem och deras samlingar, och sedan en tid tyckas de ha ett visst intresse för allt, vad gamla musikaliska värdefulla original-manuskript och musikalisk kuriosas heter.

Och nu senast har det gjorts ett ganska energiskt försök att beröva oss originalmanuskriptet till en av Gunnar Wennerbergs populäraste tonkapelser, "Hör oss Svea". Detta har sedan åtskilliga år varit depone-rat i Musikhistoriska museet, där det utgjort ett av de många intressanta numren i Gunnar Wennerbergs-ru-met. Manuskriptet, som är synnerli-gen väl bibehållit och försedd med Wennerbergs namnteckning, är en not-skrift på fyra sidor, och förvarat inom glas och ram, har det hängt på väggen ovanför tonsättarens klaver.

När det blev bekant, att ägaren till manuskriptet fått ett mycket högt an-bud på detsamma från Amerika, vilket han icke ansåg sig kunna avvisa, tillgripades omedelbart en insamling

Kvinnan bör ej inkränkta på mannens arbetsfält, anser en känd Londonläkare.

Om kvinnorna upphörde med offici-ellt arbete, skulle äktenskaps-frekvensen att ökas.

En av Londons mest kända fysio-loger och vetenskapen höll nyligen vid Institute of Hygiene i London ett mycket uppmärksammat tal, där han berörde den brännande arbetslöshets- och äktenskapsfrågan. Han framhöll, att orsaken till de så lyckliga äkten-skapen och de alltmer stigande ar-betslösheten finner sin grund i kvin-nans intrång på mannens olika verk-samhetsfält. Genom att kvinnan er-bjuder en billigare arbetskraft är möjligheten för en genomsnittskon-torist eller affärsansälld man att in-gå äktenskap synnerligen små, och oftast grunden till de många olyckliga äktenskapen samt den alltför tillin-gande arbetslösheten inom olika rik-ten i världen.

Det enda botemedlet för en ändring i detta förhållande torde vara att samtliga affärs-, kontors- och indu-strianställda kvinnor axlingen själva

Värdefullt manuskript räddat åt Sverige.

för att söka bevara manuskriptet åt Sverige, och sedan såväl Svenska flag-gans dag som Svenska Sångarför-bundets jämte ett antal intresserade perso-ner ur Stockholms sångarkretsar, läm-nat bidrag till täckande av köpesum-man, kommer manuskriptet nu att som gåva överlämnas till Kungliga musikaliska akademiens bibliotek.

Tillsammans med ett antal andra körkompositioner av Gunnar Wenner-berg, "Stå stark", "O, Gud som styr-er", "Hur länge skall i Norden", samt "Trummarsch", utkom "Hör oss Svea" för första gången i tryck i den under åren 1849-1882 i fem delar ut-givna "Odinslund och Lundagård". Det behövs inte påpekats, vilken po-pularitet "Hör oss Svea" förskrift sig. Det var med denna sång som Oscar Arpi 1867 hemförde segern i den stora sångstävlingen i Paris, och varhelt se-dan en svensk sångkör läst höra sig inför utländsk eller svensk publik har "Hör oss Svea" alltid intagit en hedersplats på programmet och i regel blivit dess "pièce de resistance". Det är därför så mycket mer gläd-jande, att ett så dyrbart minne som origi-nalmanuskriptet till denna sång nu kunnat bevaras åt Sverige.

Bland skandinaver i Entwistle och Magnolia, Alta.

En pionjär berättar om sina mödosamma färder genom ödemarken. — Första järnvägståget när Magnolia.

FOR S. C. T. AV Y. M. WILHELMSON.

Efter slödd verksamhet vid Jun- kins stycke jag kom vidare mot öster. Strax före ankomsten till stationen Entwistle, 11 mil öster om Jun- kins, passerar Canadian National- järnvägen över Pembina river, en flod, som är 210 mil lång och är den sydligaste av prärieprövinsernas vattendrag, som når ut till den arktiska oceanen. Dess kura är nordöstlig. På vägen mot havet förenar Pembina sitt vatten med Athabaska river.

Den ståtliga järnvägsbron invid Entwistle är den högsta i hela C. N. R:s järnvägsystem med en längd av 900 fot och en höjd över flodströmmen av 213 fot. De bekanta gruvorna, var- est det så kallade "Pembina-kol" er- hålls, märks i närheten. Inngån- garna sommar har brytningsarbetet sedan dess. Såsom affärsmän har Mr. T. mött god lycka och framgång, vil- ket man får hoppas även i framtiden skall bli fallet.

Martin Tufty var född i Wisconsin, U. S. A. 1915 på vären kom han till Entwistle samt har farm i närheten. Anser, att landet kring Entwistle är förkastligt och lämpligt för den, som önskar ägna sig åt farmning. Ströta delen av sin tid och sitt in- tresse ägnar dock Mr. T. åt uppfinna- riet. Under årens lopp har han såväl i Pembina Statera som i Canada till- sett patent på ett stort antal, vilka hän- rör konstruktion av järnvägs- konstruktion vil förädlade utpö- neringar, framtidsdrömmar och uppfin- ningar. Bland hans senaste verk märks ett

Skandinaviska farmhem i Alberta samt en skördescen från Magnolia, Alta.

tidvis legat nere, men återupplagan- det av driften väntades vid mitt besök i Entwistle. Gruvans kapacitet är i genomsnitt 800 ton per dag. Invid Entwistle's station, belägen på 65 mils avstånd från Edmonton, finns en- dast ett fåtal byggnader, under det att själva samhället är förlagt ett par mil längre åt väster. Municipalsam- hället daterar sig tillbaka till 1907, och två år senare drogs järnvägen för- bi platsen från Edmonton. Invånar- antalet är cirka 500.

Skandinaverna i Entwistle äro i många, men jag träffade en del. A. Seppola var född i Skjærvoev, norr om Tromsø. Till yrket blev han smed, därmed trädande i faderns fot- spår, ty även denne hade dylik verk- samhet. 1902 kom Mr. S. till U. S. A. och reste kort därefter till Alaska på guldrövning, men resultatet torde ha varit skälligen minimalt, ty Mr. S. sade mig, att "miljonerna stannade alla däruppe". — Om där nu funnos några miljoner!

1910 kom Mr. Seppola till Canada och direkt till Entwistle, där han ar- betade som smed. Numera har han smidesinriktning i Entwistle, vilken rörelse går till beaktanden. Mr. Seppola är därtill skicklig på ett förflit- tigt skidor samt tävlar eventuellt senare att helt sluta upp med smed- sysslan och starta fabrikk för tillverk- ning av skidor. I Entwistle finnes för närvarande intet skidhop, men så småningom tänker man uppontera ett dylikt. Såväl i Norge, Alaska som i Canada har Mr. S. varit en ivrig skidåkare. Han har tvänne gånger varit på visit i sitt gamla hemland; senaste besöket varade hela två år. Mr. S. har fortfarande en bror bosatt i Alaska.

R. Hansen härstammar från Eker i norska del från Drammen och sam- ma välgång från Kongsberg. 1907 emigrerade han till Canada samt bör- jade järnvägsarbete på C. N. R. i On- tario. Året därpå inträffade han i Entwistle, varäst han tog "homestead" söder om samhället. Stundom vistan- des han de första åren i British Co- lumbia på skilda arbeten. Han ävlen- des haft anställning vid den närbelä- gna kolgruvan. Mrs. H. är från Ribe i Danmark.

O. Thompson föddes i Tromsø, då hans far hade skeppsförmedlingsaffär, särskilt tillhandshållande fiskred- skap 1909 lämnade Mr. T. Norge och reste till New York, därifrån värd ö- ver hela den amerikanska kontinen- ten till Seattle samt vidare mot norr till Nome, Alaska. Här stannade han endast en sommar, varefter han åter- vände till Seattle. På våren 1910 å- terfärdades Mr. T. i Edmonton. Senare anslöt han sig till en expedition, som hade till ändamål att uppgåsa kolfyndigheter och lyckades under denna tid göra flera värdefulla upp- räckter. En svårighet var dock för- handen, nämligen att inga full- ständiga kartor så funnos över landet väster om Edmonton. Efter några år vistelse på ett upptäckt "homestead" 5 mil söder om Entwistle, öppnade Mr. T. 1917 handelsverksamhet i municipi- samhället samt har därefter denna all-

för några dagar sedan gjorde stopp och halt. Därtill och blev på väg till ett kring Magnolia. Vid de första kolonisternas ankomst till platsen, här- skade där ödemarken ostörd frid. En gammal stig, mest avsedd för ryt- tare med packhästar, ledde där förbi mot Klippiga bergen, och än idag kan på sina ställen denna gamla sträckväg iakttagas, vilken i äldre tider använ- des av enstaka boende i bergsbygder- na att föra vinterns fångster av hudar och skinn till marknadsplatserna vid Edmonton eller Strathcona. Senare kom stigen i bruk för järnvägsbyg- garna på deras banbyrånder (bostavs- lingsplatser) arbete på den nya trans- kontinental järnvägen.

En av de svenska nybyggarna, Mr. N. A. Gyllander, upplevde äro väl- taliga skildringar av hur det gick till att koloniserat suvarande Magnolia Född i Matfors, arbetade Mr. Gyllan- der under några år vid Sörfors och kom vid 43 års ålder till Canada. På hösten 1905 tog han upp "homestead" samt begav sig omedelbart "västerut" att söka upp platsen för sitt land och rekognosera terrängen därstädes. Svår- var för den genom de obändiga skogs- bygderna, och djupt trängde hjulen ned i den lösa marken. Men han kom fram, och en vacker dag mot juldagen hade Mr. G. nått den plats, där han var ägare till 160 acres land. Strax vände han efter denna provtur till- baka för att tidigt på morgonen sam- manlagt en halv sektion land samt goda och idelnliga farmbyggnader, varjämte han vid sidan om den van- liga farmingen livligt ägnat sig åt uppfostran av får. För närvarande har han ett antal av närmare 50 styck- kon av dessa ullproducerande djur- men tänker ytterligare införskaffa flera nya. Mr. och Mrs. Lindström trivas väl i Magnolia och utföra med livligt intressen sina arbeten på far- men, ehuru de båda kunna se tillbaka på ett långt och välsignat liv. Jag tillnärmar dem god framsåg- ning under deras fortsatta verksamhet.

William Anderson var född 1879 i Medelpad och kom 1902 till Pörenska Statera. 1909 reste han till Canada och Magnolia samt tog upp "home- stead", vilket han själv arbetat upp. Har stannat på platsen alltsedan sin första ankomst dit. Han trivs bro och tror, att Canada för jordbrukare erbjuder större möjligheter än Sve- rige, ehuru han dock i klart minne be- varar sina upplevelser från hemlandet. Mrs. Anderson härstammar från Sto- de nära människas födelseort. De ha- va 7 barn, däruv är äldsta dottern sjuk- skoterska, bosatt i Viking, Alta.

Pete Lindström föddes 1871 i Gäst- rikland, och hans hustru i Gustafs socken, Dalarna. Tidigt kom Mr. L. till Pörenska statera samt slog sig ner i Denver, Col., arbetande med farm- ning. Senare avflyttade han till Spo- kane, Wash., för att längre fram resa till Canada med anställning vid byg- gandet av Great Northern-järnvägen. Med god lust för farmning tog Mr. L. upp "homestead" i Rosend Sand- point, varäst han stannade för ett helt kvartsekel. 1916 sålde han ut och reste till Magnolia, då han allt- sedan dess varit. Här haf han sam- manlagt en halv sektion land samt goda och idelnliga farmbyggnader, varjämte han vid sidan om den van- liga farmingen livligt ägnat sig åt uppfostran av får. För närvarande har han ett antal av närmare 50 styck- kon av dessa ullproducerande djur- men tänker ytterligare införskaffa flera nya. Mr. och Mrs. Lindström trivas väl i Magnolia och utföra med livligt intressen sina arbeten på far- men, ehuru de båda kunna se tillbaka på ett långt och välsignat liv. Jag tillnärmar dem god framsåg- ning under deras fortsatta verksamhet.

Som jag av Mr. Thomsen helt plöts- ligt fick höra, att en närboende svensk Mr. Julius Sjöblom, skulle avhålla en större fest, beslöj jag mig med min vanliga tidningsmanaktiga öfver- öfverksamhet att inbjuda mig själv dit, varför jag i sällskap med den förre uppberade mig på platsen i god tid för festens avhållande.

Mr. Sjöblom visade sig vara en glad, lynt och trevlig person, som hela da- gen på ett utomordentligt sätt under- höll sina tacksamma gäster. Ingenting förtäddes på hans borden, där jag såg och Mr. Sjöblom passerade för- löjande intrycket av de väl ordnade festligheterna.

Mr. Sjöblom föddes i Svängsta, Ble- kinge län, och begav sig i ungdomens vår ut på höljan den blå samt seglade återfaldiga gånger tvärs över de stora världshaven. I två decennier höll han sig till livet på gungande väg, varpå han så småningom kom till Canada och Magnolia att ägna sig åt farmning. I vanliga fall lär det väl vara svårt för en invand sjöman att vänja sig till vandrinen på det torra, blanda alla landarbetsarna, men Mr. S. grep med fart verket an att bruka sin nyförvä- rade jord och har på några år arbetat sig upp till ett helt oberoende ställning såsom canadensisk farmare. Trots sin långa bortovaro från hemlandet talar han den mest perfekta svenska, som gärna tänkas kan, varöver han och känner berättigad stolthet, ty, säger han, "mitt hemlands språk vill jag älska". Mr. S. är därtill förest- klässig "spelmann", som trakterar både dragpel och flöt. Till tonerna av hang- läcka, svenska melodier svängde man om i dansen för festerlandets väl som det heter enligt svenskt talesätt, o. e. förän fram på småtimmarna kunde man sitta sig från det trevliga och glästriga hemmet hos Mr. och Mrs. Sjöblom. En dotter, Veni, avlade sista- lidna vår en glänsande examen vid skola i Edmonton och är nu utbildad lärarinna. Hon har för övrigt en hel rad av oavbrutna framgångar på stu- dietägen, varför hon är att gratulera till det intelligenta arbetet.

O. P. Pålsson föddes i Härjedalen och kom 1905 till Canada. Reste di- rekt ut till British Columbia, varäst han under vintern arbetade i skogarna bring Revelstoke. 1906 tog han upp "homestead" i Magnolia, varäst han sedan dess verkat. Trivs bra samt be- tar fortfarande med de vanliga göro- mälarna på farmen.

Otto Anderson föddes i Alvsborgs län samt kom efter diverse öden och äventyr till Canada och Magnolia, där han tog "homestead". För någon tid sedan avled hans hustru, men barnen äro numera stora, så att de kunna hjälpa fadern med förökommendat arbeten, varför väl Mr. A. kan taga sig något mera lugn och ro efter de många åren av uppehåll- löse verksamhet till bringande av far- ma i dess suvarande tillstånd.

J. Wicklund var född i Värmland. Tidigt reste han upp till Härjedalen arbetande i skogen. 1906 emigrerade han till Canada samt tog "homestead" vid Magnolia. Detta är han fortfarande i besittning av och ägnar sig åt jordbruk. Detta är han fortfarande i besittning av och ägnar sig åt jordbruk.

En av distriktets mest rationella be- drivare av farmning heter Algot Ve- stin. Denne och hans hustru härstam- ma båda från Svedevallstrakten. För 25 år sedan utvandra de till Pörenska statera och kom 1908 från Min- nesota till Canada och Stony Plain, 25 mil väster om Edmonton. Körde därifrån 55 mil med häst och släde samt slog sig ner på sitt "homestead" boend, i ett till, varför man kan för- stå, att han första tiden under de kalla vinterdagarna ej hade den yppersta lyx och komfort att röra sig i. Vid denna tid lär hans kontant tillgodo- vande hava utgjort den svindlande summan av 25 cents. Ett charmant sällskap, eller hur? Först började Mr. W. att arbeta på järnvägen, men någon 8 timmas arbetadag väste man på den tiden ej om. För \$1.71 om da- gens arbetadag, från klockan 6 på morgonen till 7 på kvällen och hade därtill sin farm att se till. Senare ägnade han sig mera åt brukandet av sin jord men måst, fortfarande gå ut på arbete att förjåna ihop till full- följandet av sina planer på farmen. För närvarande är Mr. Westin ägare till tre och kvartsektioner land och arrenderar dessutom ytterligare 320 acres. Hans farm på officiell under- namn av "Sturgeon Valley Dairy Farm". Mr. W. har i 9 år varit väg- uppvisningssman i distriktet samt yt- tande, att förmodligen inom kort goda blivningar komma att löpa i alla rik- tningar underlättande kommunikatio- nerna.

Behäftande farmingen i Magnolia nämnde Mr. W., att denna framgång, fullt kan beskrivas. Haver åmnar 50- 90 bushels per acre i utbyte; exceptio- nella sködar om 150 bushels hava t. o. m. inhöstats. Vete ger vidlyngen 25- 40 bushels per acre, korn 35-40 bush- els, under det att ett enda i mind- re utsträckning odlas. Potatis kan läm- na goda sködar, och jorden är i all- måhet av god beskaffenhet samt en- dast i undantagsfall stenbunden. Ne- derbörden i distriktet är merendels fullt tillräckligt tillgörande av till- räckliga sködar, men åren 1921-22 utgjorde dock drävlidig undantag. Westin planerar under den närmaste tiden ytterligare utvidgningar av sina byggnader. Från det ursprungliga tilltet och sedan den lilla "homestead" kofjan förfärdigad av timmer är ver- kligen utvecklingen till de nya och mo- derna farmhusen förundringsvärd.

På den fortsatta resan österut mot Edmonton passerade den pittoreska Lake Wabamun, som är 14 mil i längd. Dess namn är av indianskt ursprung med betydelsen "spegel". Iriden hän- tyttande på sjöns under afstrarna spegelblanka vatten. Lake Wabamun är sommartiden tillåtningsplatsen för frit- lufstänkande, vilka där kunna bada och segla någon läng.

Shilken nådde jag på resan staden Edmonton, provinshuvudstaden i Cana- da, vilken skall bli ämnad för min nästkommande artikel i denna tidning.

Diamantsmugglaren. Tom Lister satt i hotell Cecilis a- merikanska bar, där en elegant herre slog sig ned bredvid honom. Han fixerade honom noga ett par ögonblick, presenterade sig därpå som Montague Jefferson och frågade, om Tom inte ville göra honom sällskap vid en cock- tail. Tom, som kände sig ensam och inte hade något emot att få sig en pratund, gick in på förslaget, och snart var samtalet i full gång mellan de två männen.

— Vad för slags anställning eller verksamhet har ni för ögonblicket? frågade Jefferson efter en stund. — För ögonblicket har jag över huvud taget icke någon anställning alls svarade Tom Lister. För fjorton år sedan tog jag avsked som underoff-icer, och nu söker jag mig en ny be- fattnig.

— Ingen anställning? Å, då kan jag kanske ge er ett uppdrag att utföra. Jag behöver en person, som kan göra en resa till New York. Kom upp till mig på hotellet i morgon, så få vi ta- las vid om saken.

På utsatt tid infann sig Tom Lister följande dag hos Jefferson och en ö- vernatt kommission som snart till stånd mellan de båda männen. — Jag betalar er två hundra pund och fri resa mot det att ni överläm- nar det här paketet till adressaten, som bor på hotellet Waldorf-Astoria i New York. Går ni in på det?

Tom Lister såg en smula förbluffad och tvivelsam. Därpå läk han und- falla sig en anmärkning om ett post- verktyg ja var fullt tillräckligt godt och därtill billigare. Men Jefferson av- bröt honom: "Paketet innehåller di- amanter till ett värde av 20,000 pund sterling, sade han. Och det gäller att sälla betala till för dem."

— Gott, jag får mig uppgiften, sa- ge Tom Lister efter en stunds betän- kelse. När komma de två hundra pun- den att utbetalas till mig? — Naturligtvis först sedan ni på ett tillfredsställande sätt utfört upp- draget, sade den andre. Ni måste re- sa med ångaren Etruria härifrån Eng- land om söndag, och när ni sedan kommer till New York, går ni direkt upp till hotellet och frågar efter Mr. Cowper. När diamanterna överläm- nats till honom, skall han utbetala två hundra pund till er.

På söndagsmorgonen avhämtade Tom Lister det lilla paketet. Och här är en liten present till min kom- panjon i New York — ett silveruret med några fina cigarrer av ett märke, som Mr. Cowper sätter särskilt värde på, och som han inte kan få förbort, sade Mr. Jefferson. Därpå tog de båda männen avsked av var- andra, och snart gungade Tom Lister ut på Atlanten. Hans första åtgärd var att se sig om bland passagerarna i förhoppning om att finna trevligt sällskap. Till sin stora tillfreds- ställelse fick han vid bordet bredvid sig en vacker ung dam, en äkta ameri- kanska, glad och meddelssam, och det dröjde inte länge, förrän Tom Lister och hon voro synnerligen goda vän- ner. En kväll, då ångaren närmade sig New York, gläde hon sig till honom: — Jag har tagit med mig hem en del spestrar och andra vackra saker, som jag köpt i Europa, och jag ville gärna släppa betala till för dem. Men jag blir nog tvungen att visa upp de- där sakerna i tullen, eller vad tror ni, Mr. Lister? — Nej, så dum är ni väl inte, sade Tom, Göm dem i någon ficka. — Det är mig alldeles omöjligt, sa- de den unga flickan skrottande. Jag har så många tulnpiktiga saker, och jag kan verkligen inte stoppa mina kofertar i min ficka.

När ångaren närmade sig Sandy Hook, började Tom för första gången känna sig nervös. Ångaren saktade farten, en lots blev satt ombord och efter honom följde tulljämstämman. Tom Lister följde sin nya bekant- skap och hjälpte henne med hennes kofert, men plötsligt försvann hon i trängseln. Han sökte en stund efter henne, måste han gå utan att få så- ga farväl till henne. Han steg genast upp i en bil och körde till hotell Wal- dorf-Astoria. Hr Cowper mottog honom, mycket vänligt och gjorde sig underrättad om, hur resan gått. I dessa samma gick dörren upp och en dam och en herre trädde utan vid- in i rummet. Fröken Milling utbrast Tom överraskad. — Ja — god dag igen, Mr. Lister! svarade den unga damen. Därpå vände hon sig till sin förlovar, och be- nämde på Tom och sade: — Där är man- nen! — Och här är smuggelgodset! sva- rade hennes följeslagare och tog pak- et, som låg på bordet. Den här gån- gen lyckades vi verkligen överlata er, forfar han och vände sig med ett tri- umferande leende till Cowper. Det var ett gott kap — och det kommet att bli en mycket dyrbar historia för er.

Tulljämstämman och den unga da- men avskänade sig därpå med dia- manterna utan vidare kommentarer. Men Tom Lister stod där som slagen av bliken. — Jag är rädd, att ni varit en smula oförsiktig sade Cowper. — Jag gjorde hennes bekantskap ombord på ångaren, svarade Tom för- krossad. — Ja visst — hon är en av våra skickligaste detektiver och har säker- ligen följt er ända från hotell Cecil i London. Regeringen spar inga utgif- ter, när det gäller att förse tullver- ket med de skickligaste detektiver... Men säg mig — han ni inte med er några cigarrer? — Tom Lister räckte honom etuiet och Mr. Cowper undersökte cigarrer med kännarlin. — Här har ni er betalning — två hundra pund, sade han, och räckte Tom en sedelbunt. — Vill ni verkligen betala mig? frå- gade Tom förbluffad. Det är mera än jag förtjänar. — Visst, inte, svarade Cowper, i det han bröt itu en av cigarrer. Ur dess inre föll en massa blistrande dia- manter. Tom sträpade på dem som om de fallit från skyarna. — Men paketet då? frågade han. — Det innehöll bara slipade glas- biter, sade Cowper. Dem kan tullver- ket gärna behålla.

KOL- OCH VEDAFFÄRER. CANMORE BRIKETTER. Bränslendelet, — bättre än andra för uppvärmningsapparater, spisar och kachelugnar. Före prompt leverans av prisma bränslendelet till 29.70. McCracken Bros. Logan & Princess.

KOL, KOKS, VED. Den bästa kvaliteten Ni kan köpa för pengar. Främsta kvalitet och betjäning. HI-HEAT LO-ASH. En gång kund alltid kund. D. E. ADAMS COAL CO. Telefon 86 394

KOL OCH VED. Den gamla och värenom- merade firman. J. G. HARGRAVE & Co Ltd. Telefon 25 385. 334 Main Street. Levererar prompt och tillförlitligt.

ADVOKATER. PATENTER. Trade Marks — Copyright. Fetherstonhaugh & Co. Den gamla etablerade firma. 36-37 C.P.R. Building. Inburet av Postage & Me. WINNIPEG. Vi kunna på det bästa rekommendera denna gamla och välskän- dade firma. Skriv efter upplysningar.

SKANDINAVER. Vid behov av bistånd till affärer med "gamla landet", arvutredningar, bankaffärer m. m. härvänd Eder till oss som hava mångårig erfarenhet uti sådana. Billiga arv- voden, snabb expedition och heder- ligt bemötande i alla uppdrag som givas oss. Förfrågningar besvaras mot porto. SVENSKA LAG-BYRÅN, 208 N. Wells St., Room 515, Chicago, Ill., U. S. A.

Telefon 24 163. MAC LEAN & MAC LEAN. Brev besvaras på svenska eller engelska. Advokater & juridiska ombud, 305 McArthur Building, Winnipeg, Man.

E. A. Conde, L.L.B. Advokater, Inkassörer, etc. 202 McARTHUR BLDG. Winnipeg, Man.

Privat tel. 35 736; Kontor 24 968. Skandinavisk Advokat W. J. LINDAL, B.A., L.L.B. Jurist, Soliöficer, etc. Lärare Manitoba Law School. Great West Permanent Bldg.

Under min semester var jag i Pompeji. — Nat. — En besvikelse. Staden var syn- barligen under reparation.

DEN GAMLA HISTORIEN. Sylvia: — Han sade att jag var den vackraste och intressantaste flicka han någonsin råkat. Hennes väninna: — Och du vill bli- da dig vid livet med en man, som från första början är osann mot dig?

DJURVÄNLIG. På ett litet hotell ligger två resan- den i två närgränsande rum. Den ene generas ej alls av de insekter, som uppträde i sången, men den andre an- ställer en vidt jakt på dem, så att det kan höras i rummet bredvid. Till slut förlorar den förste, som ej kunde somna, tålmodigt och ropar genom väggen: "Var nu god och förhåll er lugn! Eljest anmälar jag er för djurskydds- föreningen."

Klara Jönsson gick till en spågunna och satt i spänning och väntade att få reda på vad det stod i korten. "Ni kommer att bli gift med en som ni älskar", sade spågunnan omsider. "Har han mörkt hår?" "Ja." "Heter han Georg?" "Ja." "Handlar han med bilar?" "Ja." "Har han givit mig en ring med en briljant och två pärlor?" "Ja." "Sitt han, han tjugofem år i mars?" "Alldeles riktigt." "Tänk dej," berättade hon för en väninna. "Hon spåde mig så att det slog in i allt och hon kunde berättat alla möjliga detaljer och det slog in alltsammans. Är det icke underbart?"

CANADA-NYHETER.

Ekonomisk veckoöversikt.

Potatisexporten över Halifax N. S. uppgick under det gångna året till 65,684 tonner med 62,135 tonner under 1925.

Över en miljon julgranar exporterades under december månad från New Brunswick, bestående på 500 järnvägsvagnar.

I Quebec är för närvarande 50,900 man sysselsatta vid olika trävarubolag och över 4,000 "camps" finns i provinserna.

Under november månad exporterades det från Port of Quebec 3,000,000 bushel vete, 50,000 ton kol, 15,000 ton såbelspinner, samt 5,500 ton diverse frösäcker m. m.

Importen av skodon till Canada under 1926 sträcker sig till och till skillnad november 1925-November 1926 visar en importöverskott på \$2,517,023 vilket motsvarar en ökning med ungefär \$400,000. Exporten under samma tid belöper sig till \$2,762,275 och utvisar en överskott på \$19,000.

En diamantgruva om 500 fot djup skall bearbetas i närheten av Colball och kontrakt över bearbetningen har utlymnats av Mining Corporation av Canada.

Exporten av vete från landet omfattar tillfälligt 130,000,000 bushel och resten av året skörd 150,000,000 bushel skall hållas i reserv och utskäppas successivt under årets lopp till dess i oktober månad i år den nya skörden blir färdig. Resultatet av årets skörd är vida bättre än man först väntat hoppas och allt tyder på att priserna bli normala.

Arbetsindexet i Canada har sjunkit från 102.8 till 101.1 procent.

Under år 1926 inutades över 1000 gruvor i Canada och arbetstillgången till gruvindustrin har varit god.

Järnvägsbygget till Gypsumville blir ej av.

Det planerade järnvägsbygget mellan C. N. R.'s projekterat till Gypsumville blir ej av. Generaldirektionen för järnvägsförståelsen har meddelat att kostnaderna för den 100 mil långa järnvägen skulle komma att belöpa sig till \$3,750,000, vilken summa måste anses för beträffande för bolagets ekonom.

St. Lawrencefloden svämmar över i Longueuil.

Under föregående vecka svämmade St. Lawrencefloden över i Longueuil distriktet och förorsakade stor skada. Ett hundratal hem blev betydligt ramponerade då vattnet försorde in i källarna. Under översvämningen steg vattnet med flera fot men återtog efter några timmar till sitt ursprungliga läge.

Saskatchewan upplåter stora träskområden för farming.

En överenskommelse har träffats mellan regeringen i Ottawa och Saskatchewan parlamentet om upplåtning av en del stora träsk och sammanlänkade i provinsen för farming av pålskandande djur. Dessa områden kunna ej upplåtas för blandad farming på grund av jordens dåliga beskaffenhet.

5 järnvägstjänstemän häktade för smuggling.

Domstolen i Montreal behandlade i förra veckan ett stort smugglingfall i vilket 5 järnvägstjänstemän, varo inblandade nämnligen: Fred Monaghan, George Edwards, Charles Galley, Joseph H. Farley och Sam Reed. Det rör sig om vittomfattande smuggling av drog och med mera till och från U. S. A. och de häktade ställdes under borgen från \$25,000 till lägre belopp.

DÖVHET

Fullständigt hörsel återställes nu i varje tillfälle av dövhets, slappstjävt av dövhets eller ofullständigt hörsel av orsaker sådana som kallas "deafness" eller sjukna hörsel. Uppskatta hörsel, buller eller svaga ljud, genombrunnna fallskådar eller delvis förtörade binor, avsnöring från örnen etc.

Ny brobyggnad planeras över St. Lawrencefloden.

Enligt meddelande från Ottawa planeras byggandet av ett jättligt brospann över St. Lawrencefloden i närheten av Brockville Ont. Ottawa Board of Trade har utfört det förberedande arbetet och kostnaderna för byggandet beräknas belöpa sig till ungefär \$6,000,000. Byggnaden, som kommer att leda av ett privat företag, beräknas kunna påbörjas inom en månad och huvudintressenten i företaget är en hotellägare från New York. Brospannet kommer att uppdela i olika sektioner, varav den första kommer att bli 650 fot lång och kommer att sträcka sig från Collins Landing, tre mil väst om Alexandria Bay, N. Y. till Wellesley Island. Det tredje spannet, som blir ungefär 550 fot lång, kommer att sträcka sig fram till en punkt något väster om Rockport i Ont. Det mellersta spannet kommer att bli betydligt kortare och sammanbländs med det första genom en bred väg över ön Wellesley.

Nyheter från Calgary.

Speciellt för S. C. T. Julottåg firades i den Svenska Lutherska kyrkan kl. 7 på morgonen. Mycket folk hade kommit tillstades för att på den vackra julkvällen tillsammans sjunga den härliga julsången "Var hälsad sköna morgonstjärnan". Kyrkokören sjöng även några sånger, vilket i hög grad förhöjde den högtidliga stämningen.

På söndagens kväll hade söndagskolan sitt stora julprogram. Kyrkan var till trängsål fylld av andaktigt lysande åhörarskara. Programmet som gavs var utmärkt i varje detalj, och bar ett tydligt vittnesbörd om det stora och betydelsefulla arbetet som utförs i våra söndagskolor. Programmet bestod av tal, sång, deklamationer, dialoger m. m. Såväl kyrko- som barnkören läto höra sig åtskilliga gånger, och var publiken bäntryckt av den härliga sången. Efter programmet slut utdelades julsånger till barnen och alla de närvarande bjöds på äpplen. Kollektion som upptogs uppgick till ett avsevärt belopp.

Logen Branting av Vasaorden i Calgary, höll sin julfest onsdagskvällen den 29 december på Hood och Irwin Hall. Programmet öppnades med några hälsningsord av mr. Oscar Anderson. Därpå gav musikläraren Pompej samt hans till ett tiotal uppgående elever, ett par väl utförda musiknummer. Miss Vivian Person deklamerade härfreter en vacker dikt. Där efter följde violin och dragspelsmusik av mr. Magnusson och mr. Peterson. Miss Hulda Peterson och hennes bror mr. Edward Peterson gavo ett piano och violinsolo. Miss Gunhild Swanson läste en vacker och stämningfull dikt. Därpå följde musik av ovannämnda musiklärare med elever. Ett violinsolo utfördes av mr. Clausen, varefter mr. Oscar Anderson sjöng "Vårt Land". Ännu en violin och dragspelsduett gavs av mr. Peterson och mr. Magnusson. Mr. Pompelj spelade gitarr, varefter miss Peterson sjöng sången "Vem är din vän". Mr. Clausen gav ett violinsolo, varpå Vasa nybildade manskör, under mr. Fossums skickliga ledning sjöng "Dåns hüksom åskan bröder". Sedan "De gamla du fria" unison sjungits av de församlade, serverades en praktisk middag av logens damer. Efter serveringens trädde dansen med liv och lust av de närvarande dansisterna, och avslutades klockan ett på natten. Som ett helhetsintryck kan sägas att programmet var gott och tillbringade de församlade en mycket angenäm afton.

I Svenska Lutherska kyrkan höll nyårsvaka på nyårsveckan. Programmet började kl. 9 med avjundandet av Hemlandssången. Därpå av pastor Nelson. Sedan Hemlandssången 214 unison sjungits sjöng mr. Axel G. ström "Jordens väg" till eget gitarr, accompanjemanj. Barnkören, med miss Bertha Olson vid piano, sjöng mycket vackert sången "There is no name so sweet on earth". Vana många bör sjöng därefter med ett femtonstimmigt stämmigt sång "Dåns liksom åskan bröder". Härfreter spelades en så kallad pageant eller tablå, "Ten messengers", var till flickor deltog. Två föreställande det gamla och det nya året, de övriga representerade de olika dygder. Lärarika och nytilliga voro de budskap som frambrögs av de tio sändebuden. Tablå av sista med att de deltagande sjöng "Blest God from whom all blessing flow". En kvartett bestående av miss Peterson, miss Bertha Olson, pastor Nelson och mr. Ole Olson sjöng vackert och kämiskt "Tag det namn som Jesus med sig". Det gods och unika programmet avslutades med sången "Efter programmet slut

skedde kaffeservering i kyrkans samlingsrum. De sista minuterna före det gamla årets utgång tillbringades i tryk och vilken när tolvslaget förklarade avbröts genom avjundandet av psalmen "Bå tacken Gud all folk."

En ytterst angenäm överraskning beroddes mr. och Mrs. J. P. Flood då de efter guds tjänstens slut på årsdagen blevo inbjudna till ett i kyrkans samlingsrum dukat middagsbord. Det var några av församlingens kvinnliga medlemmar som hade anordnat en så kallad kalkomiddag, i vilken ett fyrtyotal personer deltog. Middagen fick karaktären av en födelagsfest, emedan mr. Flood någon dag före jul firade sin 55-årsdag, samt Mrs. Flood den 3 december fylde 49 år. Sedan middagen avslutats hölls ett kort välkomstal av pastor Nelson.

Miss Lilly Arneson sjöng en sång, varefter mr. Berggren i ett tal talade vänernas känslor. Mr. Oscar Anderson sjöng en för tillfället mycket passande sång. Därefter höll pastor Nelson ett synnerligen välformat tal, varin han påvisade alla de goda egenskaperna som städte kändtecknat makarna Flood, samt det troga och energiska arbete de utfört i församlingens tjänst. Han överlämnade även, som ett synligt bevis på vänernas tack-samhet en genom subskription åstadkommen minnesgåva, ett par bekväma vilstolar. Mr. Flood frambar därefter sitt tack för den vackra gåvan, och även ms. Flood yttrade genom några ord sin tacksamhet för densamma.

Den förtiute juldagen har här i Calgary gått i stillhetens tecken, utgått några större, strölande händer inträffat. Spiritisterna har dock varit ganska stor, således såldes sprit för 25,000 dollars i Calgarys båda spritfabriker enbart på juldagen. Några berusade personer hava visserligen synt på gatorna, dock ej i större omfattning än vanligt. Värdet har varit det bästa möjliga, med ringa eller ingen kyla, varför en trevlig juldags tillbringats.

Älmhanna Nyheter.

U. S. kommer att påskynda naturreserven av canadensare som inlyftat i landet, meddelas det från U. S. superintendent for Employment Service of Canada mr. W. H. Dobbs. William Duff utsett till liberal kandidat. Från Gaysboro N. S. meddelas att William Duff t. d. ledamot av parlamentet har nominerats till liberal ombud för valkretsen efter J. C. Douglass från N. B.

D. J. McDougald, direktör för C. N. R. har i dagarna återkommit från ett längre resa runt jorden i studieförte. En intervju gör han gällande att han förmitt Canada vara ett av de bästa länderna på jorden med utvecklingsmöjligheter som ej kunna övertärfas av något annat land. Rapporterna från de sakkunniga beträffande kashyget vid St. Lawrence, och från hänskjutits till regeringens av de ledande ingenjörerna från U. S. och Canada. Sedan regeringen granskats, desamma ha de överlämnats till den konstituerande kommissionen för St. Lawrenceflodens kanalsystem.

Stort beslag av smugglade bilar. Det största beslag som någonsin gjorts av, insmugglade eller stulna bilar i Canada gjordes i förra veckan då 5 bilar anträffades i Quebec vilka inkommit i landet utan att dörför stads tullavgift blivit erlagd. Bilarna, som ankommit från U. S., betingade ett värde av \$25,000, och antages vara stulna. De ha samtliga förklarats för brutna.

Ett om stort fräckhet utvisade mord ägde häromdagens rum i Montreal på en affärsmann, Fabian Martin, blev följande i sin affär med ett stort kross i huvudet. Undersökningen som vidtagits av kriminalpolisens gör gällande att tre personer skulle inblandade i affären, mordet innehavaren med en skarp yxa och därefter brutit upp kassaskåpet samt stulit innehåll ett ungefär \$1000 i kontanter jämte en del värdepapper. En man har hittills häktats som misstänkt.

Helge Andersons värdande sällskap har åter begivt sig på en turné genom västra Canada, varvid liksom förrå alla större skandinaviska platser komma att besökas. Bland annat tänker man uppföra den tokrollen två aktörerna "Amerikaförn", och ett föreställning dansmusik presteras, behöver ingen tvivla på, när Helge står för anordningarna. Helges sällskap återvänder från tidigare besök stadsgårds populärhet bland ledamönnen över hela Canada och det med stort medlemmarna i allmänhetens bevilgas hälskomst.

Electric Oiljs för maskiner och djur. 50 AR DET POPULÄRA MEDLET FÖR HÖSTA, FÖRKYLLNING, VRICKNING, SÅR, SKAVSÅR, LAN YTC. Få det bästa PRIS 35c överallt.

valdes mr. E. Kelaer, mr. D. Ekstrand, och mr. Gust. Söderbeck. Förtroende-män blev Mr. N. Lausz.

Den 12 januari komma tjänstemännen att installeras, varför ej medlemmar av Logen börja närvara vid detta möte. Den 29 januari avhålls en fest med ett stort och omväxlande program. Vasa Ordens sångkör kommer då att låta sina stämmor höras. Alla välkomna.

Manitoba.

James Simpson, 66 år gammal och bosatt i Roland, avled nyfästnitet i sin hemstad efter att ha beviljat en radiokoncert hos en god vän. Han efterlämnar fyra söner och tvänne döttrar. En person, som uppgav sig vara farmare från Elm Creek, häktades nyligen i Starbuck såsom misstänkt för stöld av hästar och ranssakades inför magistraten i Walsford. Full bevisningsförelägg ej för tillfället, varför målet uppskjöts.

Arbetet på transmissionsledningen från Great Falls har nu påbörjats av Manitobas Power Company. Ledningen kommer att stå i förbindelse med gruvdistriktet vid Lake Winnipeg och inkorporeras med Central Manitobas Mines Ltd:s anläggningar därstädes. Sekretären för Manitobas Pulp and Paper Co., mr. W. Thompson, meddelar, att fabriken vid Pine Falls kommer att börja driften i nästa vecka. Fabriken kommer att efter få dagar stoppa för att justera maskinerna, och sedan fortsättes driften med full aktivitet.

Ett stort liberal-progressivt möte kommer att hållas i Portage la Prairie i samband med United Farmers of Manitoba stora sammanträde i staden under januari månad. Samtliga valdes ombud för Manitobas liberal-progressiva parti ha inbjudits till detta möte, som utlyfts av J. A. Glen i Marquette och L. P. Bancroft i Selkirk. Manitobas gruvindustri tilldrar sig för närvarande stort intresse överallt i världen, konstaterar mr. John P. Kendall, gruvintendant från Toronto. Mr. Kendall befinner sig på en resa genom västra Canada för att undersöka mineralbeståndet vid olika gruvföretag och avser i dagarna närmast till Jasper och sedan till Prince Rupert, varifrån han kommer att besöka olika platser på Pacific-kusten till Portland Canal.

Manitobas legislatur. Den femte och definitiva sessionen inom Manitobas legislatur kommer att öppnas torsdagen den 3 februari enligt meddelande från premiärministern. Eftur fullständigt program för legislatur (Forts. å sid. 6.)

British Columbia.

Captain Charles Harfield, 55 år gammal, och en gammal pionjär har utnämnd till Penitentiary. Han var född i Brookville, N. S. Prince Rupert farmare hävd i stor anslutning anmält sig till inträde i Albertas vetering. Spritmuggiggen Chris Moeller från Victoria kommer att frigrivas från häktet endera dagen, men hans far, tyg kommer att förklarats förbrutet. Det berömda sjöspåret i Okanagan finns ej mera. Under de svåra översvämningarna har detta "monster" av djur gått under, och är den mystiska sagan all om detta hemliga bestiet. En halvblodsindian, Peter Simon, som nyligen var ute på jakt, anträffade o-djuret på hög tillflykt av de drifvande ismassorna. Fyrdotore regulerar ångbåttar i enlighet med meddelande från Department of Marine and Fisheries i B. C. Tretton land anskaffning, med Europa, 3 med Orienten, 3 med Australien, Nya Zeeland, Havai och Fiji-öarna, 7 med Pacific-kusten, 5 med Central- och Sydamerika, och Vestindien samt 2 med Californien enbart. Drunkningsolycka. På återvärd från en fest, hölls närförst i Arrow Park, B. C. drunknade nyligen fem personer, då deras båt i den hästiga strömmen mellan övre och nedre Arrow Lake knarade och rök till höften. Som försumman var en erfaren sjöman, belevnades flykkan såsom svår-

förklarlig men torde ha förorsakats av alltför starka strömvirvar. Kings Öppnar eld mot invånarna i staden Walde. Innehavaren av en kinematisk tvättutrustning i staden råkade av någon anledning bli mycket uppsett under en diskussion samt bar rikaderade sig i sitt hus och började skjuta på de förbipasserande. Polisen från Fernie efterstades samt lyckades under fortsatt eldgivning överrumpla honom. Han kommer att ställas inför domstol för ett våldsbrott. Ingen blev skadad.

Enligt meddelande från Ottawa kommer C. N. R. ej att bygga det planerade stora jättetorget i Vancouver. Under Meighen-regeringen undersöktes hurvida detta hotell skulle vara av praktiskt värde för såväl järnvägen som staden, och det gjordes då gällande, att stora fördelar skulle kunna vinnas genom byggnaden av ett nytt föreställigt hotell i staden. Några andra emellertid den nya regeringen detta ej vara förenligt med landets ekonomiska politik, som framför allt skall gå i sparsamhetens tecken, och det planerade nybygget har därför inhiberats.

Alberta.

C. P. R.'s lokomotivstallar i Wetaskiwin härjades den 27 december av en svårare eldsvåda. Skador anställt till ett värde av \$15,000. Ett stort antal kolonisterna från Feroemost anlände nyligen till Turin. De disponerade 11 järnvägsvagnar och medförde hela sitt bostad samt en stor mängd kreatur m. m. till sina nya hem. Krossad under nedräsnande kolmångder. En 45 år gammal gruvarbetare, John Wickowski dödades nyligen vid Coalgus, där han arbetade vid Foot hills Collieries gruvan. En stor kolmassa rasade i gruvan och begrov honom fullständigt.

Captain James T. Shaw, liberal ledare och ledamot av parlamentet har nyligen i ett tal framhållit, att han ämnar inrikta en del av sitt arbete på att upphäva "mortgage investments". Enligt meddelande från G. G. McKenzie i Edmonton till sekretären John Blue kommer ett stort antal familjer från North Dakota, att under årets lopp avresa till Alberta i och för kolonisation. En deputation av arbetare från Alberta uppvaktade nyligen premiärministern för provinsen, Brownlee, samt andra medlemmar av provinsregeringen för att för dem framgälla en resolution beträffande de förhandlingar, som fördes av Alberta Federation of Labor vid dess möte i Calgary för en månads tid sedan.

Albertas provinsregering. Såsom ministrar för offentliga arbeten inom Albertas provinssiella regering har utsetts Hon. O. L. McPherson, vilken för ett utnämmande beklättade posten som utman. Ministerbefästningen innehades förr av Hon. Alex. Ross på hans nedrustning vid stiftidna provins av premiärministern. Norske konsuln i Camrose, Dr. F. A. Nordby, som under tio år tid innehafte denna befattning i staden, har nyligen av kung Inakon av Norge bekräts med riddarstecknet av St. Olof orden. Konsul Nordby har under årens lopp nedlagt ett betydande arbete till sina handsmäns förmåga, och är ordförande för de stora fästeheten, som för ett år sedan ägde rum i Camrose, då Nordmandsforbundet bildades.

Victoria kommer att frigrivas från häktet endera dagen, men hans far, tyg kommer att förklarats förbrutet. Det berömda sjöspåret i Okanagan finns ej mera. Under de svåra översvämningarna har detta "monster" av djur gått under, och är den mystiska sagan all om detta hemliga bestiet. En halvblodsindian, Peter Simon, som nyligen var ute på jakt, anträffade o-djuret på hög tillflykt av de drifvande ismassorna. Fyrdotore regulerar ångbåttar i enlighet med meddelande från Department of Marine and Fisheries i B. C. Tretton land anskaffning, med Europa, 3 med Orienten, 3 med Australien, Nya Zeeland, Havai och Fiji-öarna, 7 med Pacific-kusten, 5 med Central- och Sydamerika, och Vestindien samt 2 med Californien enbart. Drunkningsolycka. På återvärd från en fest, hölls närförst i Arrow Park, B. C. drunknade nyligen fem personer, då deras båt i den hästiga strömmen mellan övre och nedre Arrow Lake knarade och rök till höften. Som försumman var en erfaren sjöman, belevnades flykkan såsom svår-

stort o nödvändigt att väckelsen kommer till stånd, men det är ej ändamål i sig själv. Av den här det biot or och frågor och krampaktiga försök av människor att själv åstadkomma, det höj ej kan åstadkomma. Att väcka är att bereda väg för livet, men det är ej livet själv. Det kommer med tron på Jesus Kristus. Vi behöva nu om någonsin sedig och nationell väckelse, vi behöva en upprykning inom hela vårt folk till nytt allvar i tankar, ord och handlingar, vi behöva Johanniska skakande meningar till bättring vi behöva gripas av Guds buda förfäran, de allvar och lust att gå nya vägar, vi behöva ryckas upp till kamp för vår själ frigörande från nedlig berövande av syndig lust, men vi behöva också som det viktigaste resultatet av allt detta hanna som lärjungar för livet hos den oombärliga Prälsären. Usan honom kommer man på sin höjd till frågor och oro och bestämsamma självtvivelstämningar. Med honom kommer man genom frågor och oro och misslyckade försök från till ett nytt ljus, trosförstärkningens och barnskapets lugn. Han utövar ena faderskapet omkring oss. Han låter genom en evig förlätsel det gångna bli verkligt och restlöst förgånget. Vi kan man falla — det är så svåra stigar i denna världen — men man kan dock med honom komma upp igen. Ingen ser tillt Mestas och börja livet med honom kan tänka på att någon sin åter släpps från trogens hand.

Önskar Ni stifta bekantskap med damer och herrar i Sverige, Norge eller Danmark så skriv till H. M. ANDERSSON, Koperdal, Norge. Inbjudat svarspost (25 cent).

Köp bästa svenska stålvaror! Sandvikens Järnverks Aktiebolags "Fish & Hook" märket. SÅGAR Överträffade i kvalitet av stål, lätt gång, skarpaste tänder och hållbarhet. Extra tunna i ryggen. Finaste precisionarbete.

Vi garanterar att varje såg som bär vårt märke är av god kvalitet. En-mans fällingsåg No. 241. "Snabbvassan". Extra tunn i ryggen. 1 händer från 30 till 42 tum.

Sandvikens sågäge No. 25 (Patenterad) är den bästa och mest praktiska. Sandvikens sågtällareuppställning No. 220 (Patenterad) Ny modell. Ställer ved och bandsågar säkert och lätt.

Sandvikens handsåg No. 277. "Sandvikens Charcoal Steel Files" Tillverkad under strängaste kontroll av Sandvikens eget såg. Våra YXOR — "Sater-Banco" märket från aktiebolaget Säter Ystfabrik, Säter, Sverige.

Stora lager av dessa och andra svenska stålvaror av våra märken, så som "Swing" Olflette rakhvelblad, Huggjärn av "Ankar"-märket, "Banko" lik, etc., tillhandahållas nu av Canadas ledande grossister och järnvaruhandlare. IMPORTÖRER OCH DISTRIBUTÖRER. SANDVIK CANADIAN LIMITED 20, ST. NICHOLAS ST. MONTREAL P.Q.

WEIR HARDWARE CO. Etabl. 1893. 666 Main Str. Winnipeg, Man. Vi föra ett fullständigt lager av svenska verktyg, järn- och stålvaror. Postorder expedieras omgående.

Hudson's Bay Company INCORPORATED 27th MAY 1870 TRE MILLIONER ACRES MANITOBA, SASKATCHEWAN OCH ALBERTA JORDBRUKSLAND TILL SALU LAND FÖR BETESMARKER UTARRENDERAS SKOGS- OCH HÖLICENSER UTFÄRDAS PÅ GÖDA VILLKOR.

Önskar Ni stifta bekantskap med damer och herrar i Sverige, Norge eller Danmark så skriv till H. M. ANDERSSON, Koperdal, Norge. Inbjudat svarspost (25 cent).

McKENZIE FRÖKATALOG GRATIS.

Vår STANDARD BOKLÖVERKATALOG kommer att intröfna alla... Skriv efter ett exemplar - det får du gratis efter beställning.

Har du ett litet öfverflöd... Har du ett litet öfverflöd... Har du ett litet öfverflöd...

A. E. MCKENZIE CO. LTD. Huvudkontor och försäljning: Brandon, Man. Afdelningskontor: Moose Jaw, Saskatoon, Edmonton och Calgary.

Käseri och skämt.

Också vadhallning.

Historiskt käseri för S. C. T. av Joseph Swanson.

Att hålla eller, som det mera vanligt säges, "stå vid", fick sin upprinnelse...

— Jag står vid, ropade den ännu festöfverbetade Oatland, jag håller vad som helst mot ingensting...

— Antaget, så han kort. Men vad eller hur mycket skall det gälla... — Läkarsvaret!...

— All right! Mitt honorär då. Vi ta ett ben var. Jag tar ett högra benet, nu när på ihop tyget...

— Den förstnämnde vann således sitt ovägnliga vad. Detta är första gången jag har sett Ambrosius vinna någon ting på vadhallning.

— Under bordet. En dansk tidning omtalar följande lilla historia från en bättre middag i Köpenhamn.

— Middagen ifråga hölls av en av stadens mera framstående män, och bland gästerna såg man många av de anskända, vilka brukade skylla i tidningarnas societetsnotiser...

— Som vi alla ha oss bekant, — även Colombi avkomlingar tryckas nu börja kila sig i bakhuvudena — blev förtvånad upptäckten av Vinland.

— En av gästerna var en känd köpenhamnsk direktör, vithärig och ställig och känd för sina utomordentliga talanger som sällskapsmänska.

— Så kom ögonblicket, då herrarna skulle leta reda på den dem, de skulle föra till bordet. Direktören var som sagt en mycket angenäm sällskapsmänska, med hans talanger kommo bäst till sin rätt vid kaffet...

— En av gästerna var en känd köpenhamnsk direktör, vithärig och ställig och känd för sina utomordentliga talanger som sällskapsmänska.

— Så kom ögonblicket, då herrarna skulle leta reda på den dem, de skulle föra till bordet. Direktören var som sagt en mycket angenäm sällskapsmänska, med hans talanger kommo bäst till sin rätt vid kaffet...

— En av gästerna var en känd köpenhamnsk direktör, vithärig och ställig och känd för sina utomordentliga talanger som sällskapsmänska.

— Så kom ögonblicket, då herrarna skulle leta reda på den dem, de skulle föra till bordet. Direktören var som sagt en mycket angenäm sällskapsmänska, med hans talanger kommo bäst till sin rätt vid kaffet...

— En av gästerna var en känd köpenhamnsk direktör, vithärig och ställig och känd för sina utomordentliga talanger som sällskapsmänska.

— Så kom ögonblicket, då herrarna skulle leta reda på den dem, de skulle föra till bordet. Direktören var som sagt en mycket angenäm sällskapsmänska, med hans talanger kommo bäst till sin rätt vid kaffet...

— En av gästerna var en känd köpenhamnsk direktör, vithärig och ställig och känd för sina utomordentliga talanger som sällskapsmänska.

— Så kom ögonblicket, då herrarna skulle leta reda på den dem, de skulle föra till bordet. Direktören var som sagt en mycket angenäm sällskapsmänska, med hans talanger kommo bäst till sin rätt vid kaffet...

— En av gästerna var en känd köpenhamnsk direktör, vithärig och ställig och känd för sina utomordentliga talanger som sällskapsmänska.

— Så kom ögonblicket, då herrarna skulle leta reda på den dem, de skulle föra till bordet. Direktören var som sagt en mycket angenäm sällskapsmänska, med hans talanger kommo bäst till sin rätt vid kaffet...

S. k. bild ur livet.

Jag bor vid en trång liten gata närmast Konstans i en förstad. Det gör mig inget så mycket att gatan är obetydlig...

För några veckor sedan råskade jag en kväll kasta en blick ned på huset på andra sidan. Det lyste ur ett fönster, och jag såg tydligt, utan att anstränga mig, en pojke och en flicka i tjugofemårsåldern sitta och prata därinne.

Flickan var ganska söt, och jag kände ett stug av avund mot pojken. Självt har jag nämligen ingen flicka att prata med. Nästa kväll såg jag samma sak, men då satt flickan i pojken knä. De kysstes. Eftersom jag inte intrössade mig ett dugg för andra människors kärleksaffärer, stod jag kvar en lång stund och såg på. Till slut släcktes ljuset och pojken gick sin väg. Det upprepades en tid, och jag stannade hemma om kvällarna.

Flickan var nämligen, som sagt, ganska söt. Men rätt som det var slutade idyllen. En kväll blevo de osams, och pojken svarade, så att det hördes ända upp till mig. Flickan blev tydligen inte svaret skyldig, och de grälade med en fermeté, som om de varit gifta i flera år. Till slut gick pojken innan ljuset var släckt.

Jag kände mig bedröfvad. Skiljespelet på andra sidan gatan hade en vis förbindelse med min ekonomisk. Så länge det varade, kunde jag sakligt låta bli att gå ut på kvällarna och sitta upp min avioning. Jag hade mycket roligare hemma och sparade dessutom en hel del pengar.

Nästa kväll var det mörkt och tyst där nere, och jag måste gå på krogen för att få se några kvinnor och glada män. Nästa kväll var det likadant. Nästa också. En enkel addition gav vid handen att jag på dessa tre kvällar gått ut på sextio kronor. Det var för mycket.

Vad man än säger om mig, är jag en man med tur. I lördags förra veckan träffade jag mannen, som brukade sitta och prata med flickan. Fast jag inte kände honom, gick jag fram och frågade, om jag fick bjuda honom på något.

— Det kan herrn väl få. En bärns skulle vara smaskigt just nu. — Fast jag inte riktigt förstod allt yad han sade, besegrade jag ändå, att han blott mitt förslag, och vi gingo in på en klack två-kor. Efter några minuter ryckte jag fram med mitt ärende. Jag var rädd för att sara hans finkänslighet, så jag uttryckte mig i så väl valda ordalag som möjligt.

— Jag skulle alltså slutade jag, var en synerligen förbunden om ni ville taga flickan till nåder igen. Hon är så söt att ni inte bör ha något särskilt emot hennes utseende.

Den andra smälgen: — Nej, det gör jag inte. Hon bor så djärans långt bort i utkanten, och jag har fått en ny fjälla på närmare sikt. Men om herrn ger mig en titt, ska jag skaffa en grabb som sitter på en evig kväll en hel vecka!

När jag väl satt en ny pojke i tjugofemårsåldern och pratade med flickan. Kvällen därpå satt hon i hans knä. Han släckte ljuset innan han gick. — Nu kan jag åter börja sätta in pengar på sparbanksboken.

Den tredje direktören var inte riktigt glad åt det hela! Han såg närmast förargad ut, då han satte sig till bords, undrade, hur han skulle kunna anpassa sin lekande ultramoderna konversation efter detta lilla, blåögda landsortsborns horisont.

Det blåögda landsortsbornet hjälpte honom heller icke det minsta på trävet, utan strittade med drömande blå ögon bort över ostroten ut i ågonstans för blåa himlen. Men plötsligt förändrades hennes kavalersköt trumpna min! Den blev, först förvånad och sedan spännt avväntad. Han hade upplevat något oväntat! — En liten fot sattes sakta och försiktigt på hans eleganta lackpumpas och gav den en öm dröjande tryckning samt blev sedan långt kvar där.

"Aha, verkligen, ser man på i det tuggaste vattnet..." Han kände sig nästast ung på nytt, den gode direktören. Blodet pulserade livsvart genom ådrorna och alla möjliga ljuga gamla minnen från den tiden, "då man var några å tjuo", strömmade över honom.

Han försökte släpa en blick ut de världa, blå ögonen vid hans sida, med de blickade förtvånade lika oberört ut i rymden. "Så illstigt hon är den lilla, det skulle man faktiskt inte kunnat tro..."

Direktören gjorde en fin manöver. Han tappade sin serviett och med en hastig örnaktig blick såg han sig ned under bordet och grep ett varmt fat med den där mjuka steggensten, som fästes på hans fot. — Handen slöt sig om en handtag.

Värdfolket collic hade smugit sig in i festalen och höll ett par framför sig. Han såg sig under bordet just framför sig. Han såg sig under bordet just framför sig. Han såg sig under bordet just framför sig.

Här smög ett litet öfverflöd... Här smög ett litet öfverflöd... Här smög ett litet öfverflöd...

Här smög ett litet öfverflöd... Här smög ett litet öfverflöd... Här smög ett litet öfverflöd...

Här smög ett litet öfverflöd... Här smög ett litet öfverflöd... Här smög ett litet öfverflöd...

Här smög ett litet öfverflöd... Här smög ett litet öfverflöd... Här smög ett litet öfverflöd...

Här smög ett litet öfverflöd... Här smög ett litet öfverflöd... Här smög ett litet öfverflöd...

PEPSTABLETERNA motarbeta och läka alla slags sjukdomar och obehag i andhämtningsorganen samt bota på ett effektivt och snabbt sätt förkylning och hosta, även i de mest svåra fall.

INANDNINGSMEDICINEN PAR PREFERENCE FÖR HALS OCH BRÖST

25c per box. Innehållande 25 silvrapapperbeklädda tabletter. Finnes hos alla apotekare och handlare.

Efter en stund kom herr Vik i igen. — Jag kan en vits, sade han. Men den kanske är gammal. — Låt oss höra. — Jo, de va en kung som sa till en herre att han var så kvick att det bitrade.

— Vet ni va karin svarade. — Ja, svarade herr Öf med ett självsäkert leende, "bitrar den en, så Gustaf den femte." — Då bar man ut herr Öf. Och han fick aldrig komma in igen. Varför herr Vik helt obehändlad kunde berättas den absolut sitt histolen om Kalle och Ada.

SANNOLIKT. A: "Min herre, var det åt mig ni skratade?" B: "Ja, det tror jag. Ju mer jag ser på er, dess troligare förekommer det mig."

SANNINGEN OCH EN BALLONG. Det stora varnhuset delade ut rekamlaballonger till alla barn, obeh det kom hundratals. En liten pojke frågade om han inte kunde få två. — Nej, — sade biträdet, — vi ge blott en ballong åt varje barn. Men du har kanske en bror?

— Det var en sanningskär men klok pojke, och han svarade: — Nej, det har jag inte. Men min systar har en bror, och jag kan taga ballongen åt honom.

DET VAR EN GANG. En ung flicka från Stockholm, som var ohälsig och inte visade vad jazz var för något.

— Det var en gång en äldre fru, som i hela sitt liv aldrig druckit en kopp kaffe. — Det var en gång en ung, söt dam, som när hennes fästman frågade om han fick ge henne en blåriv i present, svarade att det gick lika bra med ett kamskinn.

— Det var en gång en skräddare, som alltid hade färdigt när han lovade. — Det var en gång en semester, när det inte föll en droppe regn.

OBEFINTLIG. En myndighet, som hade anledning inhämta närmare upplysningar om en visse Anna Nilson, lydande titeln evangelist och bördig från Bollebygd, till skrev, berättar St. D., pastorsämbetet i nämnda pastorat, och utbrå sig närmare underrättelser om evangelisten Anna Nilson.

Så gott som omgående inläck svar, undertecknat av pastora i församlingen samt så lydande: "Pastorsämbetet i Bollebygd känner endast fyra evangelister, Matteus, Marcus, Lucas och Johannes, samtliga döda."

— Vet ni vem som är världens bästa rådgivningsmästare? — Nej. — Jo, det är min vän Osvald. Han gatte härom dagen en flaska mitt på torget och fick en immersedel.

Här smög ett litet öfverflöd... Här smög ett litet öfverflöd... Här smög ett litet öfverflöd...

Här smög ett litet öfverflöd... Här smög ett litet öfverflöd... Här smög ett litet öfverflöd...

Här smög ett litet öfverflöd... Här smög ett litet öfverflöd... Här smög ett litet öfverflöd...

Här smög ett litet öfverflöd... Här smög ett litet öfverflöd... Här smög ett litet öfverflöd...

Hatten.

Sylvia erbjöd, där hon lär lärt sig fullt utsträckt i sin tättstod och sparade med hälsorna i sanden, en minst sagt förtjusande tavla. Hennes klänning var av en kallt grön färg, upprättande för ögat, och hennes bobåde här virvlande sig i guldgulda lockar kring huvudet. Ögonen glittrade som två solstolar, och för att man icke skulle bli bländad, bländade hon.

Hon hade en uppslagen veckotidning knä, men för att säga smälsing, så satt hon och kaisvov. Hon demonstrerade, hur förtjusande en ung flicka kan se ut, när hon sover.

Bredvid stolen låg en flott hatt, tydligen Sylvias, efter de skära brittiska pryderna, efter sista modets föreskrifter, i stolen näst intill satt på ett duffet avstod en ung man med ett trevligt utseende. Han satt och läste i en tidning och rökte. Överallt lågo kringströdda grupper av semesterfirande. Badstränder var ovanligt livligt besökt denna morgon. Runat om kring sprungo barnen och lekte. En liten flicka, som såg ut som en tjuvpojksaktig zigenarunge, grävde i sitt anlets övett i sanden; hennes lekkanter, en söt liten älva, begrav sig då och då i väg till den unge mannen. Ibland kröp hon fram och tog en titt på Sylvia, vilken fortfarande låg i sin behagliga slummer, omedveten om sin ättika beundrarska.

När hon ställde sig upp, öppnade ögonen, var det för att se en syn, som kom henne att spilla till som en elektrisk stöt. Sylvia satte sig upp och soiglitarna i hennes ögon påminde mera om de sprakade blikarna under ett åskväder. Hon vände sig till den trevliga unge mannen, som tycktes försjunka i sin tidning.

— Er lilla flicka, — sade Sylvia med en liten darrning i rösten — har fullkomligt förtört min hatt! — Den unge mannen tittade upp, hövligt förvånad, sedan road, sedan — då han följde riktningen av hennes ögon förskräckt.

— Hops! — skrek han. Trots hans förskräckelse ryckte det i hans läppar. — Tämigen motvilligt närmade sig den lilla flickan nere från stranden. Hon bar Sylvias hatt, bar den mycket försiktigt — full som var med vatten. Hon närmade sig, i veckans sällskapet, tydligen medveten om, att situationen började bli obehaglig. Så svek henne modet. Hon stannade hos sin lekkanter, i nästa ögonblick hällde hon vattnet, som fanns i hatten, ned i gropen, som den andra gravt.

— Där! — sade hon och kastade hatten på marken. — En fox-terrier, som satt bredvid den unge mannen, rusade strax fram och sprang sin väg längs stranden med hatten mellan tänderna. — Ja, ni är den nog färdigt! sade Sylvia.

— Jack! Jack! — ropade den unge mannen. — Jag tror inte han kan lösa mig, — sade han försvarande. — Sylvia såg förtvånad på honom. — Spelar det någon roll? — frågade hon kallt. — Er flicka och er hund ha nog skött om min hatt, så att man inte behöver vara orolig för den mera.

Plötsligt började den unge mannen skratta. Det var tydligen, att han inte ville det, men han kunde inte låta bli. Sylvia bländade på honom. Sedan reste hon sig för att gå. — Men, började den unge mannen, — ni kan inte gå på det viset i skogen utan hatt. Naturligtvis måste ni låta mig skaffa er en annan. Det finns en utomordentlig affär!

För svaga, utarbetade, lidande, sjuka män och kvinnor. — Ni kanske inte är gifta heller, — sade Sylvia till slut, då hon måste gå upp, — och det var inte er hund heller? — Nej, jag är inte gift! — sade den unge mannen. — Men Jack, är min hund. Han sitter ner och väntar på mig i entrén till hotellet.

— Inte så många månader senare väntade Jack på dem båda två vid en dörr, som de båda hade kommit ut från. — Betala prenumerationen idag.

Falks.

Falks — kanske ni har sett den? Den har hättat äro, inte dumma. Vill ni komma med nu och välja er en, eller skall jag gå upp till ett hotell och hämta en, så kan ni själv välja ut en för Falks sedan?

Sylvia var oed ännu. Den där unge mannen skulle minsann få ha hjärtat att betala. — Jag vill ha en hatt n u, — sade hon kallt, men från Palma. — Den unge mannen tycktes inte känna till Palma; sannolikt gick hans fru till Falks. Emmelertid sade han, — Det är utmärkt. Vänta ett ögonblick.

Han reste sig upp och sprang ned till den lilla Rosa, som ännu stod bredvid sin lilla lekkanter och inte visste, om hon skulle börja gråta eller ej. Sylvia kunde se, att han gav henne en chokladkaka. Verkligen ett snyggt sätt att behandla en elsk bäring.

Palma var en liten anspråkslös siffr med vackra och dyrbara hattar. Sylvia, som slets mellan sin förgelände och sin önskan att låta den unge mannen bota för sitt oblyga skrat, hade blivit lugnare på vägen; m-n vid läsnan av en mängd tilldragande hattar blev hon genast sig själv igen.

Hennes val var gjort nästan med en gång; men — medgav Sylvia det? — Nej då! Vilken kvinna skulle ha gjort det? Hon provade den ena efter den andra. Bråddet försvann i riktning mot skyltströret och kom tillbaka med en hatt dekorerad med blå klän. — Kanse er fru skulle tycka om den här, — sade hon till den unge mannen.

Den unge mannen tittade något förvånad på hatten, sedan tittade han på Sylvia utan att vända på huvudet. Hon satte på sig hatten. Den unge mannen betadde den, och de lämnade de stråren.

— Det var tecken — sade Sylvia utan större tvekan till ängen, dumt ejor, av mig. Ni kanske vill, att jag skall förklara saken för er fru? — Det behövs inte alls, sade han kallt.

Så skildade han om för henne, att han hette Evert Berglin, och att han bodde på Stora Hotellet. Sylvia talade om för honom, att hon hette Sylvia Lignell och bodde tillsammans med några vänner på Turisthotellet.

På detta ställe i samtalet, och medan Sylvia undrade, hur den unge mannens fru såg ut, kom ett litet sällskap gående på vägen från stranden. En ung vacker kvinna och en familjefullt byggd man och en söt liten flicka, som tydligen hörde flöpp med dem.

— Kom ni, Margret, — sade damen till barnet. Sylvia greps av en plötslig oroan de tankar. — Det var ju inte er flicka! — utropade hon. Hennes ansikte blev plötsligt av bestörtning.

— Nej, tyvärr — sade herr Berglin. Han småskattade. — Söt unge! — förklarade den förvånade Sylvia. — Naturligtvis trodde jag — var för lågt ni mig trolig, inget under, att ni skratade.

— Jag log, — förklarade den trevliga unge mannen, — emedan jag var lycklig nog att få göra er bekantskap. Det likt som han var allvarlig; det var ju alltid stickrande. Sylvia mumlade: — och det här hatten, — hon tog av sig den för att titta på den. — Naturligtvis måste ni låta mig betala den.

Herr Berglin var bestämmd. — Det är absolut omöjligt. Jag borde ha sett efter den där flickan. — De grälade om det.

— Ni kanske inte är gifta heller, — sade Sylvia till slut, då hon måste gå upp, — och det var inte er hund heller? — Nej, jag är inte gift! — sade den unge mannen. — Men Jack, är min hund. Han sitter ner och väntar på mig i entrén till hotellet.

— Inte så många månader senare väntade Jack på dem båda två vid en dörr, som de båda hade kommit ut från. — Betala prenumerationen idag.

— Betala prenumerationen idag.

— Betala prenumerationen idag.

— Betala prenumerationen idag.

SKANDINAVER! Om Ni önskar få specierivar av bästa kvalitet för bästa och lägsta priser handla hos os. 5% rabatt på varje \$5.00 kontant order. Kaffé per pund \$ 3.00, Vår bästa kaffe .50, 17 pund vita bönor per pund 1.00, Svenska bruna bönor per pund .25, Gäla Ärtor per pund .10, Biteserier, 2 pund för .25, 10 pund kanna Corn Slurp .85, 14 pund Rågryn 1.00, Ljusbröd lax 22%, Corn, per kanna .20, Ärtor, per kanna .20, Tomater, 2 kanna 70-100, Kvastar, 50-70-100, Gaffelbitar per burk .55, Anslavet, .55, "By-Krist" bröd per pkt. .45. BERGQUIST BROS. Kinistino, Sask.

Några blad ur påvedömetts historia.

För S. C. T. av Carl Wrick.

Källor: Juan Antonio Llorente: "Påvarnas historia." Tryckt 1826. (Förf. storskreterare i spanska inkvisitionsdomstolen). "Vatikans mysterier." (En sammanfattning av skilda avskilda böcker). E. Vigon: "Etat de l'Eglise, dans le cours de siècles, depuis les Apôtres jusqu'à nos jours." Paris 1791. H. Holmquist: "Påvedömetts Historia 1500 - 1920." Lund 1920. Det är alla leke meningar att med denna artikel lämna en sensations-lyngurig allmänhet en kanske i deras tycke god gaffelbit. Meningen och målet ärmedelst att höra om så jag vill endast för tidningens ärade läsare påvisa, huruvida påvekyrkan under tidernas lopp utövat en godtycklig och mest sagt orättvis myndighet över en lättro och ömtålig allmänhet, och huruvida den skam och vanheder dolts under religionens täckmantel. Men också hur glada vi kunna vara, som tagit avstånd från deras regemete, sökande, leke syndfulla människors bemedlande för att på Gud utan själva genom nåden i Jesus Kristus kunna tillfullt och på barnavisa nåd i Honom, som är Fader över allt vad fader heter både i himmelen och på jorden. Att denna korta artikel kommer att innehålla en mängd av useheter, som man knappast torde kunna föreställa sig ha skett, är ej mitt fel. Jag framlägger endast, vad som genom historien är för alla uppenbart. Och ändå har jag strukt i den del söker, sådana som man knappast ens kan tala om i djupaste hemlighet med de alla förtrogna vännerna. Historien framdrager ovidrigt i ljuset förgångna tidens hemligheter; den fråntager allt det osanna och tillägger det som verkligt har skett. Historien är den enda rätta och sanna filosofien. — Och så förtäljer den ovidrigt Historien, vad den på tidernas blad om påvarnas upp- tecknat: Påvarna voro till en början blott och bart biskopar i Rom med samma myndighet, varken mer eller mindre, än vilken annan biskop som helst i hela den kristna världen. Men genom att återoppta, att de voro apostol Petrus efterträdare och kyrkans högste i den stad, där både Paulus och Petrus till martyrdöden höllade de sin bestämmande rätt över alla de andra biskopar. Det gick ju lite med ens att få detta erkänt. Det fanns lika många herrar prästater som bliska i likasåna husar. Sådan var till exempel i Jerusalem, i Antiochia, i Alexandria och i Konstantinopel. Men genom otroliga intriger och maktspråk gjorde påvarna segrande ur världen. Bana detta kapitel i Romas historia kan fylja böcker. I Romas Marcianus, den 28 de i ordningen av påvarna av föll från den kristna tron under kejsar Diocletianus förtöjelse. Han tillbad helheten och uttalande de heliga skrifterna att offentliga brunnar. — Ar 286 skulle ett nytt påveval hållas. Med denna ställning följde makt och censur, och en påveplats behövde aldrig vara oönskad på grund av ett språnkras saknades. — Nu är det så, att katolikerna påstå, att den Heliga Ande leder både påveval. Men så skulle mord, borgerliga krig och alla annan skändlighet tillåtas ett gudomligt inflytande. Vid detta påveval korade man två påvar, St. Damas och Ursicinus. Skandalen gick så långt, att ett förtärrat inbördes krig utbröt i Rom. Några tusen personer mördades. I själva kyrkan Santa Maria lago hundratals lik på varandra. — Påven Siricius (384 - 388) förbjöd prästerna att låta äktenskap. Men få torde de påvar ha varit, som levat i cellbåt. Flera erkände öppet sina önkta söner och döttrar, vilket längre fram skall visas. Samme påve införde inkvisition till katolikernas hämning. Tusentals äro de människor, som genom denna ömkannt, emedan de ej tänkt som påvarna. — Denne påve visade en ofördärgsamhet, som saknar motstycke, men det oaktat har han av kyrkan blivit förklarad som helgon. Historiskskrivaren Zoymil berättar, att då Rom belägrades av goternas konung Alarik år 410, romerska sennat beslutat att bedriska offer skulle anställas åt Romas gamla gudar. De bedriska senatorerna vände sig då till de kristna påven och både honom giva ett bifall, emedan kejsar Honorius befann sig i Ravenna. Innocenti- us hette påven. Denne gav sitt bifall berättat. Dock ansåg han, att offer borde anställas i hemlighet.

Det behöves kanske ej påpekas, att denne påve är förklarad som — helgon. — Den 27 december 418 valdes inte mindre än tre påvar. Detta är ej något särskilt märkvärdigt. Det händer 26 gånger i kyrkans historia, att mer än en påve valdes. Den som hade mest pengar och inflytelserika vännar lyckades förpassa motståndarna till en annan värld, och var t det bar lämnade den segrande världen i okunnighet om. — Man bannlyste icke allena varandra utan också motståndarnas anhang. Det var ju ej så roligt att vara troende katolik, när man hade påveval bekräftelse på, att Helvetet snart skulle taga emot en. Man kunde ju ej vara fullt säker, att man hörde till den av den Helige Ande valde påven. — Ar 443 anklagades konsul Anicius Bassus offentligen påven Sixtus II för att ha våldtagit en ung flicka, som avlagt kykhetelöftet. Trots klara bevis avor sig påven fri. Han är ett av Romas — helgon! — Ar 536 valdes till påve Silverius. Valet bekräftades av den kätterske konungen Theodatus. Men en ärke- diakon hade gärna sett sig själv vald, då han för tre år sedan hade av ett kyrkomöte låtit kora sig som den då varande påvens efterträdare. Men vår ärke- diakon, vas namn var Vigilius, försämrade ej hoppet. Han vände sig till kejsarinnan Theodora, som helt behärskade sin man, och lovade henne en del förmåner samt 700 un- guld, om hon ville laga, att han, Vigilius, blöve påve. Hon gick in på förslaget samt skrev till generalen Belisarius ett visst brev. Ökade intriger från Vigilius sida, bl. a. förtä- tade han falska brev, gjorde, att den rättmätige påven, Silverius, blev avsatt och förvisad till en öde ö, där han dog av hunger. Men Vigilius valdes i stället till påve den 22 nov. 527. Mu- torna betalade han naturligtvis med kyrkans guld. — En samtlig kardinal betecknar den påve som en gudlös människa. Det var kanske därför, att också han blev helgon! — Emellertid blev han mördad av sin redan under hans livstid utsedde efterträdare Pelagius I. Denne svor sig fri, men det tog det oaktat tre månader, innan han kunde få en biskop att viga sig. Detta säger, hur avskydd han var. — Allom bekant är, att påven Gregorius, med tillnamnet den stora, kallas sig för "Guds tjänares tjä- nare". Denna titel var så väcker, att alla efterföljande påvar ha lagt sig till med den. Men denna titel antog han endast i den rena liden, då han hörde, att metropoliten i Konstantinopel kallade sig "den fastande". Gregorius sökte förgäves, att få honom att avstå från titeln, bl. a. under hänvisande till, att han skulle anses som — Antikrist, om han vägrade. — Emellertid hade dåvarande kejsaren underträngts av en ny tronpretendent, Phocas. Gregorius såg ej detta ögrarna, ty på sista tiden hade han legat i flenskap med kejsar Mar- tinus, som ej låtit honom få allt vad han ville. — Näml, Phocas var så grym, att han låt slita ur ögonen på kejsarens sö- ner, medan han själv stod och såg på. Ett av offren blev till det heliga do- cket frambränt av påven Gregorius själv. Strax efter förövades samma hemska brot, mot kejsarinnan Kon- stantia och hennes tre döttrar. — Då sålunda denne Phocas banat sig denne blodiga väg till tronen, skrev påven själv följande gratulationsbrev (GREGORII 36 BREV): "Prison Her- ren, som förvandlar tider och världar. Som skickar människorna farstär, än för att utöva hans rättvisa till deras bestraffning, än som utövare av barm- hertighet till deras tröst. Vi se med största fögnad, att din fromhet (?) er- nätt tronen. Mätte himlar och jord glädjas däröver, o s. v. o. s. v. — Detta till en openbar mördare från Romas påve! — Bonifacius den femte sände å "aposteln Petrus vägnar (?) ett med guld brodet — liturg. jämte di- verser andra småsaker till drottning Edelburg av Northumberland. — 687 valdes tre påvar. Men Sergi- us I lyckades slå de andra ur brädet. En av motståndarna anklagades honom för — trolleri och svartkonst! De- ne, som hette Paschal, tänkte betala för gammal omt, och vände sig till en inflytelserik exark i Ravenna och vä- vade honom hundra marker guld, om han kunde på något sätt avstå Sergi- us. Prelaten fick pengarna och för- var till Rom, men fann, att Sergius var för starkt ut avsett. Men han

MINISTERORD OM DALARNA OCH DALAFOLKET.

En intervju med Sveriges finansminister statsrådet Ernst Lyberg.

"Det sägs med allt fog, att i Dalarna landskap och natur äro så växlande, folkets karaktär och utseende så skiftande, att man får ett Sverige i sammandrag", sade finansministern, statsrådet Ernst Lyberg, då en svensk journalist anhöll om ett uttalan- de om den provins, där statsrådet tidigare huvudsakligen haft sin verksamhet förlagd. "Vi ha ju", fortsatte statsrådet, "tillmötesgångar och lämnade, men också milslänga slätter med en befolkning, som besitter mycket av sydsvenskens gemyt och väl- mående yttre habitus. Där finnas hö- ga berg och djupa dalar", såvitt fly- tande älvar och otrivliga fjällbackar, trakter med mellansvensk sjörökelse och leende omväxling, malmyddra bergsmanbygder, områden med små- industri och genomgående affärsbeto- dade befolkning, andra med stordru- strien dominerande och åter andra, vil- ka präglas av vad som väl är mest karaktäristiskt för det "egentliga" (dvs. enligt befolkningens åsikt norra landskapet) Dalarna: småbruk och småbrukare. — "Man skulle kunna tro", sade stats- rådet Lyberg, "att all denna olikhet i de naturliga yrkesförutsättningarna, i väner och tänkesätt skulle framkalla en mångfald synligheter och stridig- heter under det för oss äro invånare alltid nödvändiga gemensamt arbe- tet. Så har dock ingalunda varit fal- let. Ehuru jag genom treårigt verkssamt inom detta län själv blivit en av dem och därför möjligen får be-

traktas som jävis, kan jag ursprung- ligen utböja och nämra en smula "udenom", måhända våga tilltro mig ett någorlunda objektivt bedömande av dalarna. Jag skulle i så fall vilja säga, att de framför allt ha ett gemensamt — rättskänslan. Tänker jag särskilt på landstingsarbetet, så ha utan tvivel intresse och åsikts- motsättningarna ofta i detta tagit sig ganska starka uttryck och givit föreliggande frågor en rik betydelse. Men inom "löserikadagen" för detta Sverige i sammandrag har jag aldrig, betonde statsrådet, med en humorist- tisk glimt i ögat, "vid omröstningar- na kunnat spåra motsvarighet till den i det stora Sveriges riksdag ej sällan förekommande röstningen efter syd- svenska respektive norrländska in- tressespunkter". — I all symmetri", sade statsrådet, "har jag under arbetet inom kommu- nala styrelser och nämnder uppbör- ligen kunnat konstatera hur motgä- llig dalarna är för det som för ho- nom påvisas vara rättvisat — det må sedan vara mindre fördelaktigt och nog så betungande för dem, han när- mest representerar. Sannolikt är det en av anledningarna varför leke nå- got arbete i det allmänna tjänst be- ret mig så mycket glädje och till- fredsställelse som utövningen av ord- förandet av i landstingets förvalt- ningssaker och enhandla uppgift i den ena eller andra av residens- stadens förvaltningsstyrelser och nämnder. Jag kan icke påminna mig många tillfällen, då ensidiga par-

ti- och intressemotsättningar där fått fölla utslaget. Till och med omröst- ningar ha varit sållynta." — Och följden härav", fortsatte stats- rådet Lyberg, "har vad landstingsar- betet våkommer blivit, att Dalarna, som icke är någon rik landsdel, kan känna sig stolt över resultatet. Be- träffande sjukvård och hogscoleverk- samhet — landstingens speciella upp- gifter — står Dalarna i de svenska landstingens främsta led. I det förra hänseendet har dess landsting av gammalt — även på den tiden, då det var genomgående konservativt — gått i spetsen. Med sitt stora, med olika specialavdelningar utrustade lasarett i Falun, ytterligare fyra länsläsarett och ett flertal sjukstugor, sitt stora (oberkullssjukhus och sina utberu- kullssjukhus och sina många epidem- vårdanstalter ha länet allt delat fått ett behov av sjukvård väl tillgodose- t. Härtill kommer, att kostnaderna i hel- ydande utsträckning täckts leke ge- nom upplåning utan direkt genom ut- tärning. — Om man sammanställer landsting- ets totala skuldbelopp med den mot- svarande uttärningsaffran, skall man därför finna, att Kopparbergs läns landsting, trots det myckna bygga- ret, har bättre finanser än det stora fterlandet av övriga landsting. Men ordnandet av de kroniskt sjuka och de sinnessjuka vård återstår att stäl- la på landstingskassan liksom stäl- kassan, anspråk, vilka icke äro låtta att tillgodose", slutade statsrådet Ly- berg.

NÅGOT OM KVADRATFORMIGA JORDBITAR.

Indelningen av västra Canada liknar det gamla Romarrikets.

Nu för tiden hör man mycket talas om "community settlements" och fördelarna av att så förena nybyggare- grupperna, att de kunna drags- största möjliga nytta av den moderna civil- sationens fördelar. Men att tillämpa denna idé till sin yttersta gräns, så att farmarna öre belagna runt om ett centralsamhälle har alltid ästadkom- mit invändningar, på grund av svårig- heten att arbeta jordarealer som haft en triangulär form eller någon annan form, som skiljer sig från den kvad- rata eller rektangulära formen. Även detta senare anses ej så synner- ligen lämpligt om längden på ett jord- område betydligt överskrider bredden, då detta medför stor tidsförbruk, när jordbrukaren skall utföra sitt arbete å andra ändan av sin farm. — Den rektangulära formen av ett jordstykke användes redan så tidigt som under det romerska rikets glans- dagar. Historien förmåter, att romar- na lärde sig att uppdelade jorden genom att systematiskt följa meridianerna och parallellerna, av eruskanerna, de första folk- om i Italien sågande sig åt jordbruket. Jordindelingen genom att rätta sig efter dessa linjer — den ursprungligen en mytisk och religiös grund. Enheten i detta kvadratmät- var "jugerum" ett område motsvaran- de ungefärligen 1/4 av en engelsk "acre". Vid indelningen av en koloni fick densamma ofta storleken av 200 "jugera". Var och en av dessa område kallades en "centuria" och bestod

av 2400 kvadratrot, — något mera än tio fjärdedelar av en fjärdedelns "section" i västra Canada. De indelades senare i individuella områden, vilka varierade i storlek från två till tio "jugera" eller mera. — Det rektangulära lantmätningssy- stemet, baserat på meridianernas och bredgradernas linjer, med "sektion- ship" sex eng. mil i fyrkant, de se- nare numrerade i "ranges", infördes i Amerika 1785 genom en då antagen lag rörande indelningen av alla pu- blika jordområden. Den första jord- indelningen gjordes i Ohio, varset en linjer för varje sex eng. mil, — hurud- meridian utstakades. Från denna dro- gades sedan rektangulära och parallella linjerna för "townships". Alltefter som indelningen pågick, utlades nya meridian- och vederhöriga bas- linjer och korresponderande såda- na. — Det har förekommit många dispy- ter om vem som ursprungligen inför- det detta system till Amerika. Enligt teori var det greve Bouquet, vilken 1764 erhöi i uppdrag av general Gage, att inkomma med ett förslag för in- delning av ett settlement i närheten av Fort Pitt Thomas Kutchin var Bouquets medhjälpare och var fakt-iskt den förste, som tillämpade sy- stemet, då han år 1785 indelade de av stater ägda jordarealen i Ohio. Om Bouquet sålunda var den, som ur-

sprungligen införde metoden. En man säga att den kommit direkt från Itali- en. Ehuru född i Schweiz jämförde de nämneligen Bouquet som officer un- der kungen av Sardinien i Italien, in- nan han avreste till Amerika. — De rektangulära systemet accepter- ades öfverväldigt i Föränta Staterna på grund av att det möjliggjorde ett myckit enkelt system för registrering och beskrivning av de uppdelade jordområdena. Då "townships" äro utlagda från meridianerna med korre- sponderande baslinjer i öst och väst, erhåller varje "township" ett bestämt geografiskt läge oavsett om indelning- en av detta område sker idag eller i framtiden. De olika "townships" pas- sa tillsammans ypperligt, med endast små fraktionella skillnader. — Indelningen av jorden i sektioner, "townships" och "ranges", baserade på astronomiska nord-syd och öst- västlinjor, blev det system som använ- des i västra Canada. Detta system har visat sig vara det mest ekonomiskt ändamålsenliga och är det mest unifor- ma system i världen. Enligt detta system ha redan 200 miljoner acres utmätts och utslutliga bevis för be- stämmandet av en jordareal eller jordstämningens verkliga läge.

framförde en hotelse, och för fridens skull måste Sergius punsa ut med — hundra marker guld. Man döme nu själv, huru det är med den Helige Andes närvaro vid påvekorandet! — Ar 768 var det ett mycket oroligt på- veval i Rom. Tre utögas av olika an- hang. Hela staden kom i uppror, för- giftningar, mord och upplopp hörde till dagordningen. Att tillkryva ett sådant val gudomligt inflytande är väl om något synd mot den Helige An- de. — Påven Paschal den förste an- klagades för att ha avstått sig sin egen kyrkas register och dennes må- g i själva det påvliga palatset! Han svor vid Kristi kors, att han var o- skyldig, men bevisen för att mened förelåg voro starka. Hur därmed än förhåller sig, är han nu förklarad som helgon. — Han dyrkas som sådant den 14 maj. — Så komma till en händelse i påvar- nas historia, en händelse, som man kunde ha trott helt, tillhöra sagan, men som icke des o mindre blivit till fullo bestyckt. Det är om Påvin- nan Johanna, en kvinna, som styrde den kristna världen under åtminste- ns två år under namnet av Joha Ange- leanus. Under Leo den fjärdes po- pvar tillfäst vistades i Rom, rikernas och

lycksökeriets stad, ett fruntimmer vid namn Gilberta, enligt somliga upp- giftskild i Mainz. Hon tvekade icke att vid vuxen ålder, klädd kar- lkläder, resa till Athen för att stu- dera filosofi och teologi under namn av Johan Angelianus. — Hon var ett högt bekvänt fruntim- mer och gjorde ofantliga framsteg i retoriken och de fria konsterna. Så kom hon till Rom, varset hon som sagt vistades under Leo den fjärdes tid, alljämt utklädd till man. Någon föreslog henne att bliva präst, vilket hennes man antog. Den 17 juli 854 blev hon vald till påve vid 38 års å- der och antog som påvenamn John VIII. — Då hon erhöi meddelande, att hon blivit vald, hade hon varit havande i tre månaders tid. Hon trodde dock, att hon skulle kunna dölja förhållan- det och sin nekromat. Men bedräge- riet upptäcktes på ett förskräckligt sätt i mars månad 855. Under vågen till Lateranska kyrkan överfölls hon av häftiga födelovänder, som hon för- gäves sökte dölja. Händelsen inträffade på gatan mellan Nervos Collis och S. Clementis kyrka. Hennes med- komst skedd mitt på gatan, där hon dog. — Skandalen var för uppenbar för att

kunna nedtygas. Man strök visser- ligen Johan den åttonde från påve- listret och förnekade att han funnits till. Så vidkänner ej katolska kyrkan någon "påvinna Johanna" på påve- stolen. Att händelsen med henne är sann, ligger utom allt tvivel. Ett lit- tet bevis härfor utgör den ceremoni, som påvarna efter valet alltaf den tiden måste underkasta sig. Man skaffade sig fysiska bevis, att preten- denten verkligen var av mankön ge- nom en särskild ceremoni, vid vilken flera skulle närvara. — Den som önskar att ytterligare läsa om "Påvinna Johanna" hänvisas till den mest noggranna bok härom, "På- vinnan Johanna Historia", utgiven på franska språket i två volymer. — Ar 876 klagar en påve över, att Frankrikes biskopar ej väpnat folket, då en flende krig i Carl den skäl- liges länder, vilken flende också var påvens. Han förhåller dem bibelska ord: "Låt om oss icke strida mot kött och blod, utan mot furstar och värld- slyder". Var och en ber nog ordets förvånning, och att meningens ej är den som påven hävdar. Men ett ypp- erligt exempel på, huru påvarna tol- ka bibeln! Syn! Syn! bara att inte folk

(Forts. å sid. 12.)

Ett ödesdigert uppdrag.

Översättning från ryskan.

Det var år 1853. Tsar Nikolaus I stod på höjden av sin makt. Man kan inte förtänka den stolta monar- ken, att han ansåg sig som Europas härskare, när alla andra stater fräste till hans gunst. — Det var med stolta tankar och känslor han påskdagsmorgonen begav sig till den vita salen i Vinterpalat- set. Där voro Rysslands förnämsta aristokrater församlade för att hylla tsaren och mottaga varandras påsk- kyss med hälsningen: "Kristus är uppstånden." — I samma ögonblick tsaren trädde in störtade en officer fram och kastade sig för hans fötter. — Nåd, ers majestät, nåd! bönföll han. — Vem är du? frågade tsaren. — Greve Apraxin. — Och vad vill du? — Nåd, ers majestät. Giv mig tillå- telse att duellera. — Tala ut, avfällige! utbrast tsaren. Vet du inte, att jag på det strängaste förbjudit duellandet? Och vet du inte, att det är ett brott att duella? — Jag vet det, ers majestät, men jag har blivit dödligt förolämpad, man har gjort mig ärelös, omöjligt bland mina kamrater. Jag kan inte leva utan upprättelse. — Vad har då hänt? frågade tsaren med en något bildare röst. Säg mig sannligen. — Sire, jag gifte mig helt nyliken med en dotter till furst Vestasschou- pa samma gång som jag anhöll desau- tom även öfverste Jacobovitch vid gardet om hennes hand — han är, som ers majestät vet, en nevö till furst Mentajukov. Jag blev emellertid den lycklige och sedan den dagen har Jacobovitch förföljt mig med sitt hat. I går i kasinet förnärmade han min hustru i allas närvaro, och då jag ställde honom till svars därför upprejade han sin förnärmelse och slog mig i ansiktet. Ers majestät, min hustru är förnärmad och jag är för- närmd, det förmåer för mig ingen an- annan upprättelse än en duell med öve- ste Jacobovitch. — Han har förnärmat din hustru och slagit dig. Var slog han dig? — I ansiktet, ers majestät. — Hämta hit din hustru. Jag skall ge er båda upprättelse. Men du får inte duellera — det förbjöd jag, tsaren. Har du förstätt mig. — Som ers majestät befäller. — Skynda dig hem och hämta din hustru. — Tsaren fortsatte sin rond genom sa- len. När han fick syn på den tillstå- desvarande biskopen skyndade han sig emot honom, omfamnade och kyss- te honom, i det han sade: "Kristus är uppstånden." — Biskopen gengäldade tsarens kyss och svarade: "Han är sannertigen uppstånden." — Omkring en halv timme senare åter- kom greve Apraxin med sin bleka, skälvande hustru. Strax efter dem lo- trädde den ärenledes tillkallade Jaco- buvitch. Tsarens skarpa blick lade genast märke till de inträdande. Han gick fram till grevinnan Apraxin, tog henne vid handen och ledde hen- ne ut i mitten på salen. — Denna dam, sade han med klar röst och såg sig omkring, har blivit förnärmad av en ovidrigt Jag tsaren, ger henne påskkyssen. — Tsaren höjde sig ned, kyssade henne på kinden och hälsade: "Kristus är uppstånden." Med darrande röst svarade grevinnan: — "Han är sannertigen uppstånden." — Och du, greve Apraxin, kapten i gardet, fortsatte kejsaren, kom hit. Dig har en ovidrigt slagit på kinden. Jag tsaren, kysser denna kind och utjämna därmed den skam, som drabbade dig. — Tsaren kyssade greven på kinden och såg sig stolt omkring. — Och du, öfverste Jacobovitch, fortsatte han därpå, du som har för- närmat denna ädla dam och slagit adjutanter och anmåde sig. — Gud ske lov, att ni kommer, sa- de denne. Tsaren har varit utom sig av otålighet. Vilket budskap för ni med er? — Ett olycksfullt bud, viskade kur- ren. — Adjutanter bleknade och stridda förskräckt på kuriren. Men så fattade han sig och gick in till tsaren. — Ers majestät, en kurir från krigskådetplatsen. — Låt honom komma in — fort! — Var är han? — Greve Apraxin inträdde. Själv- härskaren skyndade ems honom. — Säg fort vilka nyheter medför du! Var kommer du ifrån? —

insågo, att det var Rysslands avsikt att erövrä Turkiet. Ryssland krig. Västmakterna hade lovat hjälpa Tur- kiet. Men tsaren skratade. Han var säker på, att hans armé var ööver- vinnelig, och han hade vant sig vid att betrakta sig själv som Europas herre. Ingen i hans omgivning hade någonsin vågat att beröva honom den- na ans tro. — Vi skola här inte tråka ut läsaren med detaljerna över detta långvariga fälttåg. Den 20 september 1854 ledde ryssarna ett avgörande nederlag, vid floden Alma på Krim, varvid vägen öppnades för de förbundna till den starka fästningen Sebastopol, som tillika var krigshamn för den nybyg- da Svarta Havsfloattan. — Efter slaget hölls krigsråd, och öfverstebefälhavaren, furst Mentajukov, densamme som året förr med diplo- mat hade påskyndat krigets utbrott, påtryckte att kejsaren skulle under- rätta om slagets utgång. — På denna tid sändes alla medde- landen medelt kuriren. Men Men- tajukov hävade för den mans öde, som skulle vara överbegraven av en dy- lik jobspost. Tillhills hade man över- drivit alla underrättelser till det bästa och låtit tsaren leva i den tron, att ryssarnas ställning var särdeles gynnsam. Och nu måste allt fram i dagen — ve, den budbäraren! — Men Mentajukov fann sin budbä- rare. Han hade inte glömt sin nevö Jacobovitchs försvinnning. — Greve Apraxin hade tillfölje av sin tapperhet blivit befordrad till major. Det var till honom Mentajukov vände sig. — Detta uppdrag är mycket svårt och kräver en stor takt, sade han härfullt. Ni, herr major, torde därför vara den, som lämpligast kan framföra det till tsaren. — Jag får väl despercher med? frå- gade Apraxin lugnt, men hans hjär- ta slog oroligt. — Varför despercher? frågade Mentajukov. — Nej, såg det manligt till ho- nom. Tsaren tycker inte om skriftliga underrättelser, och då kunde jag ju räkna vilken underofficer som helst. Han vill ha en muntlig under- rättelse av ett ögonvittne, och efter- som ni har deltagit i allt, är ni den rätte mannen. Begiv er genast i väg. — Apraxin gjorde helt om och för- svann. Utanför väntade en vägn, förspänd med tre hästar och utrustad med livmedel för en veckas tid. — Mentajukov hade inte kunnat tänka ut en bättre hämd. Och officerarna i krigsrådet kände sig lättade, när Apraxin rest, glada åt att det inte blivit någon av dem. — Tsar Nikolaus' levnadsår var myc- ket enkelt. Hans arbetsrum inne- höll endast de allra nödvändigaste möblerna och såg nästan tomt ut. Han sov i en tätstängd med en flit över sig. — Denna enkelhet gällde dock en- dast hans egen person i vardagslivet, ty vid större tillställningar och när det gällde att representera, utvecklade han alltid en stor prakt omkring sig. — Tsaren hade på senare tiden ofta varit vid dåligt humör. Han fick inte ofta några underrättelser om några segrar — att det kunde komma un- derrättelser om nederlag föll honom inte in. Han trodde blott på sin ar- mées överlägsenhet. — Han hade givit order om, att kurir- ren från krigskådetplatsen skulle få tillträde till honom, om det så vore mitt i natten. — Det var vid middagstiden greve Apraxin steg ur sin vagn utanför vin- terpalatset. Han gick direkt upp till adjutanter och anmåde sig. — Gud ske lov, att ni kommer, sa- de denne. Tsaren har varit utom sig av otålighet. Vilket budskap för ni med er? — Ett olycksfullt bud, viskade kur- ren. — Adjutanter bleknade och stridda förskräckt på kuriren. Men så fattade han sig och gick in till tsaren. — Ers majestät, en kurir från krigskådetplatsen. — Låt honom komma in — fort! — Var är han? — Greve Apraxin inträdde. Själv- härskaren skyndade ems honom. — Säg fort vilka nyheter medför du! Var kommer du ifrån? —

(Forts. å sid. 11.)

Sverige-Nyheter.

AVBRUTNA AVTALS-FORHANDLINGAR.

Förhandlingar om nytt kollektivt för lägerarbetare inom den elektriska installationsbranschen har avbrutits utan att någon överenskommelse kunnat träffas. Avtalet utgår vid årsskiftet.

FRANSK UTMARKELSE TILL SVENSK VETENSKAPSMAN.

Enligt meddelande från Paris har franska medicinska akademien vid sitt senaste sammankommande utsett professor J. Reenstierna Zambaco-priset för hans forskning över spektaklan och utömnat honom till Laureat de l'Académie. Vid samma tillfälle beslöt akademien tilldelat professor Reenstierna Motton Honorarie för hans arbete rörande vissa könsjukdomar.

UPPGÖRELSE I STENHUGGERIKONFLIKTEN VID VÄSTKUSTEN.

Förhandlingarna i Göteborg för lönsandet av den långvariga stenhuggerikonflikten ha nu slutförts och lett till enighet mellan de delegerade från de samtliga arbetsplatser, som sorterar under svenska arbetstyggarförbundet. De uppgjorda förslagen till nya arbetsvillkor har omedelbart utsetts till omröstning bland arbetarna. Godkännande förordas av samtliga förhandlingsombud.

SJÖMANNEN SOM VANN 190,000 KR.

För två år sedan vann en norsk sjöman 100,000 kronor i det svenska statsobligationslotteriet, efter dåvarande kurs, 190,000 norska kronor. Mannen köpte sig villa och bil samt slutade sitt arbete. I somras blev han försett på konkurs för att han ej betalt sina skatter, och nu har han, enligt telegram från Oslo, väckt åtal mot honom och hans hustru för att de genom oönskad åsamkat sina fordringsägare kännbara förluster. Makarna ha bl. a. sedan i följd sommar och in till konkursen använt 55,000 kronor enbart till hushålllet.

NOBELFESTEN AGDE RUM DEN 10 DEC. I STOCKHOLM.

Nobelstiftelsen fräste sin högtidliga middag på prisdagen i konserthuset på eftermiddagen och senare med en bankett på Grand Hotel. Det var en mycket distignerad publik, som fyllde den stora salens tvåtusen platser, när konsertverksamheten orkester under hovkapellmästare Adolf Wikunds ledning spelade upp ouverturen till Oberon, varmed festens lov sig början. Konungen, prins Wilhelm och prins Eugen voro närvarande. Regeringen var representerad av excellensen Löfgren, justitieminister Thyrén, statsrådet Almqvist och Ribbing. Där fanns vidare alla pristagarna utom Bernard Shaw, vars pris därför skulle emottagas av engelska ministern sir Arthur Grant Duff — alltså professorerna Zsigmondy, Perrin, Franck, Svedberg och Hertz.

Allmänna Nyheter.

Svensk ångare svårt skadad vid kollision. Svenska ångaren Ella har under resa från Kochefort sammansatt med Hamburgångaren Lorenz Russ mellan tyskeppen Elbe II och Elbe III. Båda fartygen blevo svårt skadade och måste utgas i docks. Stenhuggerarens var meninglös. Det av båda parterna inom stenhuggerikonflikten antagna medlingsförslag innebar enligt Soc. Dem. stat. tusen gånger beträffande timlönen som ackorderades. De allmänna bestämmelserna angående arbetstiden äro i stort sett lika som i förhöllande avtal. Småskoleseminariernas förstatligande. Centralstyrelsen för Sverige Allmänna folkskolläraförbundet har till regeringen inkommit med en skrivelse, vari anhålles att de ifrågasatta utredningarna rörande småskoleseminarierna förstatligande. Det visar sig, när huvudstadens skattebetalare lämna bidrag till hjälpbehövande medmänniskor, dessa bidrag i mycket stor utsträckning hamna i administrationsgunglapp. Av varje tiokrona, som skattehöllaren betalar för fattigvårdsändamål, hamnar endast 5 kronor 70 öre i den fattiga fickan, medan resten, alltså 4 kronor 30 öre, utgår till förmedlandet av fattighjälpen. Av de inalles 7,868,536 kronor, som anslås till fattigvårdsändamål, disponeras icke mindre än 3,170,825 kronor, utestulda för administrations, drifts- och underhållskostnader. De direkta utredningarna till de fattiga — i form av penningutdelningar, kosthäll, begravningskostnader, sjukvård och mediciner m. m. stanna vid endast 4,497,711 kronor.

En donation till hednämisionen som välar huvudby. Som förut meddelats har fröken Emma Öström i Norberg i testamentet bland annat förordnat att 200,000 kronor skola tillfalla "hednämisionen". Enligt Svenska Morgonbladet torde denna punkt komma att välla åtskilligt besvär att klara, då den bortgångna icke närmare antytt, vilka missionsällskap som skulle komma i åtnjutande av donationen. Samtliga svenska missionsällskap torde därför komma att bevakas sina intressen inför domstolen vid delningen. Bortredningsmannen, länsbokhållaren Bourling, Västerås har för tidningen ävve framkastat tanken, att problemet skulle kunna lösas på så sätt att en stiftelse inrättades med den bortgångnas namn och under konungens beskydd och vars ledning skulle bestå av utvalda medlemmar. Denna plan torde komma att ventileras vid de förhandlingar som skola äga rum med släktingar och andra personer.

Statshjäl till skolbyggen i Norrland. Skolöverstyrelsen föreslår, som förut i korthet nämnts, ett statshjälp till folkskolebyggnader inom Jämtlands, Västerbottens och Norrbottens län för budgetåret 1927—28 på 900,000 kronor. Överstyrelsen framhåller att ifråga om skolstrukturs behov av nya skolbyggnader en bestämd skillnad kan göras mellan skolstrukturer i Gävleborgs och Västerorrlands län och skolstrukturer i Jämtlands, Västerbottens och Norrbottens län. De förra torde kunna i stort sett jämföras med skolstrukturer i vissa andra delar av riket, medan de senare stå i en klass för sig med stor och besvärande brist på skollokaler och tjänstebostäder samt ytterst begränsade möjligheter att kunna avhjälpa bristen. De av folkskoleinspektörerna lämnade kostnadsberäkningarna för ytterligare behövliga skolbyggnader för de sex inspektionsområdena i Gävleborgs och Västerorrlands län uppgå till sammanlagt kronor 5,345,000, men för de nio i Jämtlands, Västerbottens och Norrbottens län till sammanlagt kronor 23,964,500. Överstyrelsen finner lämpligast att en begränsad anslagsbelopp endast till det byggnadsbehov, som bör fyllas före utgången av budgetåret 1925—29, och vilket för ifrågasatt område uppgår till 4,792,900 kronor.

De fattiga få blott 57 procent av fattigvårdsmedlen. I den utredning rörande Stockholms stads affärer, som verkställes av Skattebetalarnas förening, påpekas särskilt det våldsamma stegringen i stadens löneutgifter under det gångna decenniet. Det framhålls, att lönerna icke bars individuellt, stegrats i ett tempo, som icke står i rimlig proportion till penningvärdets förändringar, utan att också förvaltningssparaten fått svälta ut på ett häpnadsväckande sätt. Särskilt gäller detta, påtalar N. D. A. fattigvårdsnämnden. Vid de institutioner som både år 1924 och 1927 sorterar under fattigvårdsnämnden, ha nämligen löneutgifterna för 1927 beräknats till ett belopp, som med ej mindre än 10 procent överskrider det för 1925 utgående anslaget. Förhållandet har syns högeligen anmärkningsvärt, och tidningen har därför verkställt en närmare granskning av de administrationskostnader, som belöpa sig på fattigvården i huvudstaden. Granskningarna har givit resultat, som betecknas

Attacker mot polismästare Märteman. Stadsfullmäktige i Stockholm behandlade nyligen den kommuniska motionen om framställning till kommissionen angående polismästare Håkan Lundströms utlysning. Stadskollegiet hade föreslagit, att motionen icke skulle föras till någon utgång, men de socialdemokratiska ledamöterna hade reserverat sig emot kollegiets motivering. Sedan den gamla livliga debatten avslutats, förklarades ordföranden att han ansett sig förhindrad att framställa någon förslag på yrkandet om bifall till motionen, men stadsfullmäktige till beslut med 21 röster mot 41 att sådan proposition skulle framställas i nästa veckas ordinarie stadsfullmäktige utan motivering över bifalldyrkandet med 62 röster mot 22. I slutvoteringen biföll reservationen med 49 röster mot 48, för yrkandet om avslag utan motivering.

En stor donation till välgörande ändamål. Professor L. A. Jagerskjöld har på grund av önskemål som under livstiden utsäts av hans avlidna moder, friherrinnan Augusta Ramsay, av hennes kvarlästenskap överlämnat 100,000 kr. till Stockholms stads kontrakt för att förvägas under benämningen Augusta Ramsays fond för välgörande ändamål. Av den årliga avkastningen skall en femtedel läggas till kapitalet och återstoden av den årliga avkastningen skall, sedan en del på framtida legat utnyttas för befrämjande av upplysning bland befolkningen i Sverige och till diakonverksamheten i landet, till befrämjande av arbetstyggarverksamhet i Norrland, särskilt Norrbotten och Västerbotten, samt till understöd åt mest lidande och sjuka personer i Stockholm Örebro och de vilken församling de tillhör.

Enligt uppskattningarna för 1927 torde denna punkt komma att välla åtskilligt besvär att klara, då den bortgångna icke närmare antytt, vilka missionsällskap som skulle komma i åtnjutande av donationen. Samtliga svenska missionsällskap torde därför komma att bevakas sina intressen inför domstolen vid delningen. Bortredningsmannen, länsbokhållaren Bourling, Västerås har för tidningen ävve framkastat tanken, att problemet skulle kunna lösas på så sätt att en stiftelse inrättades med den bortgångnas namn och under konungens beskydd och vars ledning skulle bestå av utvalda medlemmar. Denna plan torde komma att ventileras vid de förhandlingar som skola äga rum med släktingar och andra personer.

Statshjäl till skolbyggen i Norrland. Skolöverstyrelsen föreslår, som förut i korthet nämnts, ett statshjälp till folkskolebyggnader inom Jämtlands, Västerbottens och Norrbottens län för budgetåret 1927—28 på 900,000 kronor. Överstyrelsen framhåller att ifråga om skolstrukturs behov av nya skolbyggnader en bestämd skillnad kan göras mellan skolstrukturer i Gävleborgs och Västerorrlands län och skolstrukturer i Jämtlands, Västerbottens och Norrbottens län. De förra torde kunna i stort sett jämföras med skolstrukturer i vissa andra delar av riket, medan de senare stå i en klass för sig med stor och besvärande brist på skollokaler och tjänstebostäder samt ytterst begränsade möjligheter att kunna avhjälpa bristen. De av folkskoleinspektörerna lämnade kostnadsberäkningarna för ytterligare behövliga skolbyggnader för de sex inspektionsområdena i Gävleborgs och Västerorrlands län uppgå till sammanlagt kronor 5,345,000, men för de nio i Jämtlands, Västerbottens och Norrbottens län till sammanlagt kronor 23,964,500. Överstyrelsen finner lämpligast att en begränsad anslagsbelopp endast till det byggnadsbehov, som bör fyllas före utgången av budgetåret 1925—29, och vilket för ifrågasatt område uppgår till 4,792,900 kronor.

De fattiga få blott 57 procent av fattigvårdsmedlen. I den utredning rörande Stockholms stads affärer, som verkställes av Skattebetalarnas förening, påpekas särskilt det våldsamma stegringen i stadens löneutgifter under det gångna decenniet. Det framhålls, att lönerna icke bars individuellt, stegrats i ett tempo, som icke står i rimlig proportion till penningvärdets förändringar, utan att också förvaltningssparaten fått svälta ut på ett häpnadsväckande sätt. Särskilt gäller detta, påtalar N. D. A. fattigvårdsnämnden. Vid de institutioner som både år 1924 och 1927 sorterar under fattigvårdsnämnden, ha nämligen löneutgifterna för 1927 beräknats till ett belopp, som med ej mindre än 10 procent överskrider det för 1925 utgående anslaget. Förhållandet har syns högeligen anmärkningsvärt, och tidningen har därför verkställt en närmare granskning av de administrationskostnader, som belöpa sig på fattigvården i huvudstaden. Granskningarna har givit resultat, som betecknas

Attacker mot polismästare Märteman. Stadsfullmäktige i Stockholm behandlade nyligen den kommuniska motionen om framställning till kommissionen angående polismästare Håkan Lundströms utlysning. Stadskollegiet hade föreslagit, att motionen icke skulle föras till någon utgång, men de socialdemokratiska ledamöterna hade reserverat sig emot kollegiets motivering. Sedan den gamla livliga debatten avslutats, förklarades ordföranden att han ansett sig förhindrad att framställa någon förslag på yrkandet om bifall till motionen, men stadsfullmäktige till beslut med 21 röster mot 41 att sådan proposition skulle framställas i nästa veckas ordinarie stadsfullmäktige utan motivering över bifalldyrkandet med 62 röster mot 22. I slutvoteringen biföll reservationen med 49 röster mot 48, för yrkandet om avslag utan motivering.

Svensson klagar över sjukhusstyrelsens beslut. Sjukhusstyrelsen vid Långbro beslut, som redan omtalats, nyligen att suspendera sjuksyssloman Svensson på tre månader. Från denna tid skall avräknas 2 månader och 21 dagar av den tid sjuksyssloman varit avstängd från tjänstgöring. Hr S. skulle alltså återträdgå i tjänst om tio dagar. Vidare fick ombudsmannen Hellicius i uppdrag kräva Svensson på 2,321 kr. 15 öre, som av styrelsen utgives vara den förlost sjukhuset lidit genom de transaktioner, styrelsen menar att sjuksyssloman lidit komma sig till last.

Sjukhusstyrelsens motivering för sitt beslut kritiserats skarpt av hr Svenssons advokat Yngve Scharnt, som meddelat, att styrelsens beslut omedelbart kommer att överklagas i hälsövrdsnämnden, vars beslut — då ungefär samma personer som i styrelsen ha sätts där — torde sammantaget med styrelsens och därför i sin tur komma att överklagas.

Syssloman Svensson får alltså vänta några dagar, innan han kan återupptaga sitt arbete. Överståthållarens beslut i ärendet innebär nämligen endast ett upphävande av beslutet, att han skulle avstängas från tjänstgöring under den tid utredningen pågår. Denna utredning är nu slutförd.

Fiskaren drogs med vaden i djupet. En dödsolycka har enligt G. M. P. inträffat ombord på fiskejakten "Hulda" av Rönneå, då denna låg på snurevadsfiske utanför norska kusten. Linan till vaden snodde sig om benet på en av de ombordvarande, fiskaren Konrad Karlsson från Bäckevik på Tjörn. Karlsson drogs med vaden i djupet och omkom. Han efterlämnar hustru och tre barn i sin omständigheter.

Hofftillfällan får män för livet. Missandemålet mot Gördis Skopljans fosterförädrar, förre kyrkovården Anders Nilsson, och hans hustru i Kolta, behandlade nyligen åter i för lands Nordre häradsting. De båda tilltalade inställde sig personligen. Kärandeombudet tillmånade ett av dr. Edberg ingivet intyg, vari skedd att någon garanti icke finnes för att flickan icke redan, då hon utskrevs från Majornas harnhem för att utlämnas till fosterföräldrarna, var behäftad med en skörbjuggskänkande sjukdom, som hon på harnskjuskens befinnits lida av. Advokaten Tottie slutar med att säga under inga förhållanden kan ha överskridit det mått av misshandling, som avses i 14, kap. 3 par. strafflagen, varför 14 par. i detta kapitel bör vara tillämplig.

Beträffande skadeståndyrkande påpekades detta vara orimligt högt. Kärandeombudet bestred, att barnet, då det omhändertogs av svarandena, varit behäftat med sjukdom av något slag enligt Lex venen. Förhandlingarna forts mellag parterna utan att något resultat uppnått. Arbetsnämndens vägas beröra omkring 600 man.

En stor donation till välgörande ändamål. Professor L. A. Jagerskjöld har på grund av önskemål som under livstiden utsäts av hans avlidna moder, friherrinnan Augusta Ramsay, av hennes kvarlästenskap överlämnat 100,000 kr. till Stockholms stads kontrakt för att förvägas under benämningen Augusta Ramsays fond för välgörande ändamål. Av den årliga avkastningen skall en femtedel läggas till kapitalet och återstoden av den årliga avkastningen skall, sedan en del på framtida legat utnyttas för befrämjande av upplysning bland befolkningen i Sverige och till diakonverksamheten i landet, till befrämjande av arbetstyggarverksamhet i Norrland, särskilt Norrbotten och Västerbotten, samt till understöd åt mest lidande och sjuka personer i Stockholm Örebro och de vilken församling de tillhör.

Attacker mot polismästare Märteman. Stadsfullmäktige i Stockholm behandlade nyligen den kommuniska motionen om framställning till kommissionen angående polismästare Håkan Lundströms utlysning. Stadskollegiet hade föreslagit, att motionen icke skulle föras till någon utgång, men de socialdemokratiska ledamöterna hade reserverat sig emot kollegiets motivering. Sedan den gamla livliga debatten avslutats, förklarades ordföranden att han ansett sig förhindrad att framställa någon förslag på yrkandet om bifall till motionen, men stadsfullmäktige till beslut med 21 röster mot 41 att sådan proposition skulle framställas i nästa veckas ordinarie stadsfullmäktige utan motivering över bifalldyrkandet med 62 röster mot 22. I slutvoteringen biföll reservationen med 49 röster mot 48, för yrkandet om avslag utan motivering.

De fattiga få blott 57 procent av fattigvårdsmedlen. I den utredning rörande Stockholms stads affärer, som verkställes av Skattebetalarnas förening, påpekas särskilt det våldsamma stegringen i stadens löneutgifter under det gångna decenniet. Det framhålls, att lönerna icke bars individuellt, stegrats i ett tempo, som icke står i rimlig proportion till penningvärdets förändringar, utan att också förvaltningssparaten fått svälta ut på ett häpnadsväckande sätt. Särskilt gäller detta, påtalar N. D. A. fattigvårdsnämnden. Vid de institutioner som både år 1924 och 1927 sorterar under fattigvårdsnämnden, ha nämligen löneutgifterna för 1927 beräknats till ett belopp, som med ej mindre än 10 procent överskrider det för 1925 utgående anslaget. Förhållandet har syns högeligen anmärkningsvärt, och tidningen har därför verkställt en närmare granskning av de administrationskostnader, som belöpa sig på fattigvården i huvudstaden. Granskningarna har givit resultat, som betecknas

Attacker mot polismästare Märteman. Stadsfullmäktige i Stockholm behandlade nyligen den kommuniska motionen om framställning till kommissionen angående polismästare Håkan Lundströms utlysning. Stadskollegiet hade föreslagit, att motionen icke skulle föras till någon utgång, men de socialdemokratiska ledamöterna hade reserverat sig emot kollegiets motivering. Sedan den gamla livliga debatten avslutats, förklarades ordföranden att han ansett sig förhindrad att framställa någon förslag på yrkandet om bifall till motionen, men stadsfullmäktige till beslut med 21 röster mot 41 att sådan proposition skulle framställas i nästa veckas ordinarie stadsfullmäktige utan motivering över bifalldyrkandet med 62 röster mot 22. I slutvoteringen biföll reservationen med 49 röster mot 48, för yrkandet om avslag utan motivering.

Svensson klagar över sjukhusstyrelsens beslut. Sjukhusstyrelsen vid Långbro beslut, som redan omtalats, nyligen att suspendera sjuksyssloman Svensson på tre månader. Från denna tid skall avräknas 2 månader och 21 dagar av den tid sjuksyssloman varit avstängd från tjänstgöring. Hr S. skulle alltså återträdgå i tjänst om tio dagar. Vidare fick ombudsmannen Hellicius i uppdrag kräva Svensson på 2,321 kr. 15 öre, som av styrelsen utgives vara den förlost sjukhuset lidit genom de transaktioner, styrelsen menar att sjuksyssloman lidit komma sig till last.

Sjukhusstyrelsens motivering för sitt beslut kritiserats skarpt av hr Svenssons advokat Yngve Scharnt, som meddelat, att styrelsens beslut omedelbart kommer att överklagas i hälsövrdsnämnden, vars beslut — då ungefär samma personer som i styrelsen ha sätts där — torde sammantaget med styrelsens och därför i sin tur komma att överklagas.

Syssloman Svensson får alltså vänta några dagar, innan han kan återupptaga sitt arbete. Överståthållarens beslut i ärendet innebär nämligen endast ett upphävande av beslutet, att han skulle avstängas från tjänstgöring under den tid utredningen pågår. Denna utredning är nu slutförd.

Fiskaren drogs med vaden i djupet. En dödsolycka har enligt G. M. P. inträffat ombord på fiskejakten "Hulda" av Rönneå, då denna låg på snurevadsfiske utanför norska kusten. Linan till vaden snodde sig om benet på en av de ombordvarande, fiskaren Konrad Karlsson från Bäckevik på Tjörn. Karlsson drogs med vaden i djupet och omkom. Han efterlämnar hustru och tre barn i sin omständigheter.

Hofftillfällan får män för livet. Missandemålet mot Gördis Skopljans fosterförädrar, förre kyrkovården Anders Nilsson, och hans hustru i Kolta, behandlade nyligen åter i för lands Nordre häradsting. De båda tilltalade inställde sig personligen. Kärandeombudet tillmånade ett av dr. Edberg ingivet intyg, vari skedd att någon garanti icke finnes för att flickan icke redan, då hon utskrevs från Majornas harnhem för att utlämnas till fosterföräldrarna, var behäftad med en skörbjuggskänkande sjukdom, som hon på harnskjuskens befinnits lida av. Advokaten Tottie slutar med att säga under inga förhållanden kan ha överskridit det mått av misshandling, som avses i 14, kap. 3 par. strafflagen, varför 14 par. i detta kapitel bör vara tillämplig.

Beträffande skadeståndyrkande påpekades detta vara orimligt högt. Kärandeombudet bestred, att barnet, då det omhändertogs av svarandena, varit behäftat med sjukdom av något slag enligt Lex venen. Förhandlingarna forts mellag parterna utan att något resultat uppnått. Arbetsnämndens vägas beröra omkring 600 man.

En stor donation till välgörande ändamål. Professor L. A. Jagerskjöld har på grund av önskemål som under livstiden utsäts av hans avlidna moder, friherrinnan Augusta Ramsay, av hennes kvarlästenskap överlämnat 100,000 kr. till Stockholms stads kontrakt för att förvägas under benämningen Augusta Ramsays fond för välgörande ändamål. Av den årliga avkastningen skall en femtedel läggas till kapitalet och återstoden av den årliga avkastningen skall, sedan en del på framtida legat utnyttas för befrämjande av upplysning bland befolkningen i Sverige och till diakonverksamheten i landet, till befrämjande av arbetstyggarverksamhet i Norrland, särskilt Norrbotten och Västerbotten, samt till understöd åt mest lidande och sjuka personer i Stockholm Örebro och de vilken församling de tillhör.

Attacker mot polismästare Märteman. Stadsfullmäktige i Stockholm behandlade nyligen den kommuniska motionen om framställning till kommissionen angående polismästare Håkan Lundströms utlysning. Stadskollegiet hade föreslagit, att motionen icke skulle föras till någon utgång, men de socialdemokratiska ledamöterna hade reserverat sig emot kollegiets motivering. Sedan den gamla livliga debatten avslutats, förklarades ordföranden att han ansett sig förhindrad att framställa någon förslag på yrkandet om bifall till motionen, men stadsfullmäktige till beslut med 21 röster mot 41 att sådan proposition skulle framställas i nästa veckas ordinarie stadsfullmäktige utan motivering över bifalldyrkandet med 62 röster mot 22. I slutvoteringen biföll reservationen med 49 röster mot 48, för yrkandet om avslag utan motivering.

De fattiga få blott 57 procent av fattigvårdsmedlen. I den utredning rörande Stockholms stads affärer, som verkställes av Skattebetalarnas förening, påpekas särskilt det våldsamma stegringen i stadens löneutgifter under det gångna decenniet. Det framhålls, att lönerna icke bars individuellt, stegrats i ett tempo, som icke står i rimlig proportion till penningvärdets förändringar, utan att också förvaltningssparaten fått svälta ut på ett häpnadsväckande sätt. Särskilt gäller detta, påtalar N. D. A. fattigvårdsnämnden. Vid de institutioner som både år 1924 och 1927 sorterar under fattigvårdsnämnden, ha nämligen löneutgifterna för 1927 beräknats till ett belopp, som med ej mindre än 10 procent överskrider det för 1925 utgående anslaget. Förhållandet har syns högeligen anmärkningsvärt, och tidningen har därför verkställt en närmare granskning av de administrationskostnader, som belöpa sig på fattigvården i huvudstaden. Granskningarna har givit resultat, som betecknas

Attacker mot polismästare Märteman. Stadsfullmäktige i Stockholm behandlade nyligen den kommuniska motionen om framställning till kommissionen angående polismästare Håkan Lundströms utlysning. Stadskollegiet hade föreslagit, att motionen icke skulle föras till någon utgång, men de socialdemokratiska ledamöterna hade reserverat sig emot kollegiets motivering. Sedan den gamla livliga debatten avslutats, förklarades ordföranden att han ansett sig förhindrad att framställa någon förslag på yrkandet om bifall till motionen, men stadsfullmäktige till beslut med 21 röster mot 41 att sådan proposition skulle framställas i nästa veckas ordinarie stadsfullmäktige utan motivering över bifalldyrkandet med 62 röster mot 22. I slutvoteringen biföll reservationen med 49 röster mot 48, för yrkandet om avslag utan motivering.

Svensson klagar över sjukhusstyrelsens beslut. Sjukhusstyrelsen vid Långbro beslut, som redan omtalats, nyligen att suspendera sjuksyssloman Svensson på tre månader. Från denna tid skall avräknas 2 månader och 21 dagar av den tid sjuksyssloman varit avstängd från tjänstgöring. Hr S. skulle alltså återträdgå i tjänst om tio dagar. Vidare fick ombudsmannen Hellicius i uppdrag kräva Svensson på 2,321 kr. 15 öre, som av styrelsen utgives vara den förlost sjukhuset lidit genom de transaktioner, styrelsen menar att sjuksyssloman lidit komma sig till last.

Sjukhusstyrelsens motivering för sitt beslut kritiserats skarpt av hr Svenssons advokat Yngve Scharnt, som meddelat, att styrelsens beslut omedelbart kommer att överklagas i hälsövrdsnämnden, vars beslut — då ungefär samma personer som i styrelsen ha sätts där — torde sammantaget med styrelsens och därför i sin tur komma att överklagas.

Syssloman Svensson får alltså vänta några dagar, innan han kan återupptaga sitt arbete. Överståthållarens beslut i ärendet innebär nämligen endast ett upphävande av beslutet, att han skulle avstängas från tjänstgöring under den tid utredningen pågår. Denna utredning är nu slutförd.

Fiskaren drogs med vaden i djupet. En dödsolycka har enligt G. M. P. inträffat ombord på fiskejakten "Hulda" av Rönneå, då denna låg på snurevadsfiske utanför norska kusten. Linan till vaden snodde sig om benet på en av de ombordvarande, fiskaren Konrad Karlsson från Bäckevik på Tjörn. Karlsson drogs med vaden i djupet och omkom. Han efterlämnar hustru och tre barn i sin omständigheter.

Hofftillfällan får män för livet. Missandemålet mot Gördis Skopljans fosterförädrar, förre kyrkovården Anders Nilsson, och hans hustru i Kolta, behandlade nyligen åter i för lands Nordre häradsting. De båda tilltalade inställde sig personligen. Kärandeombudet tillmånade ett av dr. Edberg ingivet intyg, vari skedd att någon garanti icke finnes för att flickan icke redan, då hon utskrevs från Majornas harnhem för att utlämnas till fosterföräldrarna, var behäftad med en skörbjuggskänkande sjukdom, som hon på harnskjuskens befinnits lida av. Advokaten Tottie slutar med att säga under inga förhållanden kan ha överskridit det mått av misshandling, som avses i 14, kap. 3 par. strafflagen, varför 14 par. i detta kapitel bör vara tillämplig.

Beträffande skadeståndyrkande påpekades detta vara orimligt högt. Kärandeombudet bestred, att barnet, då det omhändertogs av svarandena, varit behäftat med sjukdom av något slag enligt Lex venen. Förhandlingarna forts mellag parterna utan att något resultat uppnått. Arbetsnämndens vägas beröra omkring 600 man.

En stor donation till välgörande ändamål. Professor L. A. Jagerskjöld har på grund av önskemål som under livstiden utsäts av hans avlidna moder, friherrinnan Augusta Ramsay, av hennes kvarlästenskap överlämnat 100,000 kr. till Stockholms stads kontrakt för att förvägas under benämningen Augusta Ramsays fond för välgörande ändamål. Av den årliga avkastningen skall en femtedel läggas till kapitalet och återstoden av den årliga avkastningen skall, sedan en del på framtida legat utnyttas för befrämjande av upplysning bland befolkningen i Sverige och till diakonverksamheten i landet, till befrämjande av arbetstyggarverksamhet i Norrland, särskilt Norrbotten och Västerbotten, samt till understöd åt mest lidande och sjuka personer i Stockholm Örebro och de vilken församling de tillhör.

Attacker mot polismästare Märteman. Stadsfullmäktige i Stockholm behandlade nyligen den kommuniska motionen om framställning till kommissionen angående polismästare Håkan Lundströms utlysning. Stadskollegiet hade föreslagit, att motionen icke skulle föras till någon utgång, men de socialdemokratiska ledamöterna hade reserverat sig emot kollegiets motivering. Sedan den gamla livliga debatten avslutats, förklarades ordföranden att han ansett sig förhindrad att framställa någon förslag på yrkandet om bifall till motionen, men stadsfullmäktige till beslut med 21 röster mot 41 att sådan proposition skulle framställas i nästa veckas ordinarie stadsfullmäktige utan motivering över bifalldyrkandet med 62 röster mot 22. I slutvoteringen biföll reservationen med 49 röster mot 48, för yrkandet om avslag utan motivering.

De fattiga få blott 57 procent av fattigvårdsmedlen. I den utredning rörande Stockholms stads affärer, som verkställes av Skattebetalarnas förening, påpekas särskilt det våldsamma stegringen i stadens löneutgifter under det gångna decenniet. Det framhålls, att lönerna icke bars individuellt, stegrats i ett tempo, som icke står i rimlig proportion till penningvärdets förändringar, utan att också förvaltningssparaten fått svälta ut på ett häpnadsväckande sätt. Särskilt gäller detta, påtalar N. D. A. fattigvårdsnämnden. Vid de institutioner som både år 1924 och 1927 sorterar under fattigvårdsnämnden, ha nämligen löneutgifterna för 1927 beräknats till ett belopp, som med ej mindre än 10 procent överskrider det för 1925 utgående anslaget. Förhållandet har syns högeligen anmärkningsvärt, och tidningen har därför verkställt en närmare granskning av de administrationskostnader, som belöpa sig på fattigvården i huvudstaden. Granskningarna har givit resultat, som betecknas

Attacker mot polismästare Märteman. Stadsfullmäktige i Stockholm behandlade nyligen den kommuniska motionen om framställning till kommissionen angående polismästare Håkan Lundströms utlysning. Stadskollegiet hade föreslagit, att motionen icke skulle föras till någon utgång, men de socialdemokratiska ledamöterna hade reserverat sig emot kollegiets motivering. Sedan den gamla livliga debatten avslutats, förklarades ordföranden att han ansett sig förhindrad att framställa någon förslag på yrkandet om bifall till motionen, men stadsfullmäktige till beslut med 21 röster mot 41 att sådan proposition skulle framställas i nästa veckas ordinarie stadsfullmäktige utan motivering över bifalldyrkandet med 62 röster mot 22. I slutvoteringen biföll reservationen med 49 röster mot 48, för yrkandet om avslag utan motivering.

AKTIEBOLAGET GÖTEBORGS BANK. Göteborgs älsta bank, grundad 1848. Eget kapital Kr. 78.750.000. (Över 20 millioner Dollars.) SVENSKAR I CANADA! Önskar Ni en säker placering och god avkastning av Edra pengar så insätt dem på vår KAPITALRÄKNING. Vi godtgöra härpå alltid högsta gällande ränta. Vi lägga varje halvår räntan till kapitalet, så att Ni erhåller ränta på ränta. Vi sända kostnadsfritt varje halvår till Edor per post en uppställning, som visar hur stort kapital Ni har hos oss och hur mycket det ökat genom ränta. Alla slag av bankaffärer i övrigt.

UPPDRAG (ins. & uttag.) till nämnda bank besörjes av P. M. Dahl Steamship Agency, 325 Logan Ave., Winnipeg, Man. Enligt meddelande från banken är räntan i kapitalräkning i dagar på höjd till 4 procent (insättningar med 4 månaders uppsägningstid.)

LÄKARE OCH TANDLÄKARE. Dr. P. A. ECKMAN. Svensk Tandläkare. Gott Tandläkarearbete. Hörnet Main St. & Logan Ave. Telefon 86 667

DR. F. SEDZIAK. Polsk läkare och kirurg. Allmän praktik. — Kvinnsjukdomar. Förelösningskur. Bostad och kontor: 285 Bedford Ave. Winnipeg. Telefon: 84 917. Mottagn. tider: 11—1, 2—6, 7—9, 10—12

DR. J. SCHMIDT. NATURLÄKARE. 315 Avenue Block, Tel. 87 505. Specialitet i kroniska sjukdomar. Praktisk erfarenhet sedan 1910 vid ledande hälsövrdsanstalt för läkarevetenskap utan dröger.

DR. E. MUNCK. Mecano Electro Hydroterapeut. 268 Fountain Street, WINNIPEG.

DR. BRANDSON. LÄKARE. 216 Medical Arts Bldg. Kontorstimmor från 2 till 4 endast eftermiddagen. Telefon 21 834

DR. GRAHAM WILSON. Specialist. Njurledande, blodsjukdomar, veneriska sjukdomar, hudsjukdomar. Mottagningstid 9 fm. till 8 em. 666 1/2 Main St. Invid C. P. R. stationen. Tel.: Kontor: 28 012. Bostad: 42 679.

Arbetena med restaureringen av Bräcke kyrka, vilka man forcerat för att om möjligt få kyrkan färdig till julen, ha fortskridit på beräknat sätt, och man kunde därför fira invigningen av kyrkan under den gångna helgen. Nybyggnad vid Östersunds hospital. Medicinalstyrelsen hemställer hos kom. om bemyndigande att för beställning av kostnaderna för inredning av den vid Östersunds hospital under uppförande varande paviljongen för orolliga sjuka disponera ett belopp av 60,000 kr. Styrelsen förklarar sig samtidigt ej ha något att erinra mot det av hospitalsdirektionen framlagda inredningsförslaget.

GLORIA

ELLER ÖDETS HAND.

(Forts. från föreg. nr.)

— Därför att vad du nu sagt mig troligtvis på ett nöjaktigt sätt förklarar den sista ryktigheten, som är förknippad med den här mystiska platsen. Jag kan inte säga det bestämt, men jag anser det vara mycket möjligt, och blotta hoppet att det är så lyfter en riktig bölra från mitt bröst.

— Du talar i gåtor för mig, bästa Gloria.

— Jag hänsyftar på en förskräcklig syn, som jag själv och Philippa Cummings hade här den första dagen efter vår ankomst, medan vi företogo oss att undersöka källarvåningen i huset. Varken hon eller jag har fullständigt kunnat glömma den synen.

— Vad var det? frågade David och såg på henne.

— Vad var det? frågade David med ett svagt smäleende.

— O, fråga mig ingenting. Det är omöjligt för mig att berätta det. Men om du vill göra mig sällskap i morgon, så skola vi tillsammans stiga ner och undersöka detta mysterium.

— Som du själv behagar, min lilla fru!

KAP. LVIII.

Mrs Brent var uppe nog tidigt följande dag för att presidera vid frukostbordet i sökvåningen, som hon fortfarande brukade nattetid, fastän Gloria förskräckt henne, att det var dyvdyrskryssning och icke hans val, men sett vid de två närliggande "spökscenerna".

Sedan frukosten var öfver, gjorde sig David och Gloria i ordning att nedstiga i "underjorden".

— Du måste tänka en lyktas, sade Gloria till sin man, ifall du kan få tag i någon här i huset, ty det är märkt såsom före skapelsen därnere.

Och efter något sökande träffade man slutligen på en gammal blindlykta med en oljelampa uti och för övrigt i fullständigt skick.

— Det är just vad vi behöva, utropade Gloria. Stackars Philippa och jag fingo tänka oss med ett talg, lyktan till sin man, ifall du kan få tag i någon här i huset, ty det är märkt såsom före skapelsen därnere.

David skratade och gick först, följt i bilarna följde av Gloria och tagande samma väg som de två flickorna sju år förut. De gingo igenom den långa och smala passagen, som sträckte sig till husets baksida, och där bröto de upp den dörr, som ledde ner till källaren. Gloria hade nämligen låtit sätta en lås till dörren dagen efter sin upptäcktsfärd uti Philippas sällskap.

En unken och förskrämd lykt slog emot dem på själva tröskeln och skulde ha drivit dem tillbaka, om de icke haft en så fast föreståt att genast göra en grundlig undersökning. David gick först ner för de branta trappstegen, hällande lyktan i högra handen. Gloria följde efter; så nära honom som möjligt och knappast i stånd att bemiätra sin fruktan.

På detta sätt kommo de till sista trappsteget, och allt omkring dem var bekvämligt. Ljusstrimman från lyktan bröt men förmodade icke genomtränga mörkret på sådana. Ingenting kunde de se utom den rödliga ljuskransen.

— Vänd lyktan åt höger, tills vi se vägen, och låtom oss följa den, tills vi komma till den andra trappan, vilken leder ner i grottan, uppmärnade Gloria sin man.

David följde under tystnad hennes tillagelse, och lyktans sken föll på väggen, som var grönaktig av fukt. De gingo därpå en stund längs vägen till dess de kommo fram till en smal järnbeslagen ökadör.

— Här börjar den andra trappan, viskade Gloria.

David räckte henne lyktan för att hålla i den, medan han använde all sin styrka för att öppna den smala men tunga dörren, som slutligen vred sig på sina rostiga gångjärn och lämnaden dem en fri passage. Men mörker, lika oegenomträngligt, låg fram för dem.

Nu tog David lyktan ur sin hustrus darrande händer och gick först utför

— Ännu brantare trappa, som tycktes vara utbyggd i väggen. Gloria följde lätt efter, hållande honom i rockskörten. Ned gingo de sakta och försiktigt och i nästan lodrät riktning, till dess de nått det sista steget och stodo på den våta och slippriga bottnen av den mörka avgrunden.

David vände lyktan i alla riktningar men utan att se något framför ljusstrålarna.

— Lyssna, utropade Gloria och grep häftigt tag i hans arm.

— Vad är det? frågade David och såg på henne.

— Hörde du ingenting?

— Nej.

— Försök att lyssna igen. Naturligtvis måste du höra det.

— Ja, nu hör jag ett lågt gurglande ljud. Det tycks komma ganska långt ifrån.

— Det är ljudet av den underjordiska floden.

— Du upptäckte den sålunda därnere?

— Ja, fastän jag aldrig omtalad det för dig. Det var liksom något bundit min tunga. Jag kunde icke tala om det. Ja, Philippa och jag hörde samma gurglande ljud och strax därpå voro vi framme vid vattnet i mörkret och höllo på att falla huvudstupa i floden.

— Men Gloria, vilken oförsäklighet. Hur nära en fasanfull död! utropade David och kände sig kallsvettas vid tanken därpå.

— Ja, det var alldeles förskräckligt. Philippa sade efteråt, att hon mindre tänkte på döden eller fruktade därför än fasan för möjligheten att omkomma i en underjordisk flod, där ingen människa någonsin skulle få reda på vår öde. Ty antagligen skulle man aldrig ha sökt efter oss utan nöjt sig med den vidskapliga föreställningen, att den onde själv tagit oss. Men lyckligtvis föll vi inte i vattnet. Vi blevo fastslagna på stranden av en syn, som kom blodet att stelna i våra ådror.

Och en rykning genomför Gloria vid hennes egna ord.

— Låt oss nu söka finna floden, utropade David och lät ljuset från lyktan falla framåt, medan han käckta avancerade hållande sin hustrus hand.

De kunde förstå av ljudet, som blev tydligare med varje steg, att de nu närmade sig flodkanterna.

— Vad fattas dig? frågade David.

— O, se själv, se, se! utbrast hon utan att lygta händerna från ögonen eller göra någon rörelse i den riktning hon ville att han skulle se.

— Var vill du, att jag skall titta?

— O, där är det, där är det!

— Vilka eller vad, Gloria? frågade David ångsligt.

— De där förskräckliga skepnaderna, som skramde Philippa och mig.

— Men jag kan inte se någonting alls. Var är de?

— David lät lyktan beskriva en cirkel men kunde icke upptäcka någonting.

— Därför utbrast Gloria och pekade med en hastig gest på en punkt i mörkret.

David kastade en hastig blick i den avvisade riktningen och såg, hur från djupet höjde sig ett svagt fosforescerande obehörligt obestämmt föremål.

Genast lät han lyktans fulla sken falla på denna punkt, då likväl den fosforescerande dimbilden upplöstes och visade.....

O, vilken häslig syn! Han såg en grupp av människoaktigt tumla om varandra i de mest groteska ställningarna. Och mitt i gruppen höjde sig ett jättekelett utan huvud eller händer, vilket syntes vara bättre bibehållet än de övriga människoaktiga.

— Även David gav ifrån sig ett utrop av fasa, och han kände sig intagas av vänjelase vid den vidriga synen samt vände bort huvudet.

I nästa ögonblick hade han dock återtagit sin självbehärskning. Och därpå lät han för att göra ett experiment dörren på blindlyktan falla igen, så att allt blev fullständigt mörkt omkring dem. Då syntes genast ånyo det fosforescerande skenet omkring

BAKA ERT EGET BRÖD MED ROYAL YEAST CAKES

Det bästa kvalitetsmärket under över 50 år

gruppen och nästan skyfde dödsamma. Efter åren en stund satte han lyktan på marken och lät ljusstrålen falla på gruppen framför dem samt vände sig till sin halvt vanmärkte hustru sågande:

— Jag lämnar lyktan här hos dig, medan jag går fram och tar saken i närmare betraktning.

Och då han såg, att Gloria var nära att falla, kastade han hastigt av sig rocken, vek den tillsammans och lade den på marken och förmodade Gloria att sätta sig på den bredvid lyktan samt lofvade att snart vara tillbaka.

Hon sjönk ned på det improviserade sätet och väntade.

David gick framåt, följande ljusstrålen till de mörkaste skrymslorna av grottan och framemot flodens stränder, väglöstande sig av vattnets gurglande ljud bland kliporna. Medan han gick längre fram, började han kunna urskilja stranden, framför vilken skeletten reste, sig upp och föll tillbaka igen för att ånyo resa sig i samma ordning med den huvudlösa jätten i mitten.

Skenet från lyktan var nog tydligt för att han skulle kunna urskilja, att skeletternas höllos fast mellan ett par klippor, ehuru det på avstånd såg ut som om de stodo för sig själv och hoppade upp och ned. Det var strömmens fart som försakade deras rörelser.

Besegrande sin naturliga motvilja drog David Lindsay sig närmare och gjorde en noggrann undersökning. Han fann att den underjordiska strömmen var mycket mörk och häftigt här till följd av den smala flodbädden mellan kliporna. Han ryste, då han tänkte på vad som skulle ha blivit de oförvägna flickornas öde, om de sått ett par tum längre fram och tumlat huvudstupa i floden för att rycka bort och begravas för alltid i Jordens hemliga gömmor.

Under loppet av sina undersökningar fann han, att innet av dessa skelett rantomkring fanns en grupp. Han träffade två händer av sådan ovanligt storlek, att de måste ha tillhört jättekelettet i gruppens mitt, men ingen av de lösa dödsokallarna var tillräckligt stora för att passa till jättekeletten.

Och icke långt ifrån det ställe, där han gjort dessa fynd, såg han ett stycke järnplåt fasthållet mellan klipporna. Han sökte rycka loss det, vilket lyckades men så att plåten gick sönder vid hans ansträngningar. Han fick ut tillräckligt för att kunna bestämma, att detta utgjort översta delen av locket till en likstora "av" så stora dimensioner, att den måste en gång ha omsluttit jättekelettet. En del av plåten tycktes hänga fast vid skelettet ehuru färdig att falla av.

David bar sitt nya fynd fram i ljusketen och undersökte det närmare. Här fann han, att det var en inskription, som han med mycken svårighet lyckades delvis tyda:

Detta var vad han kunde läsa på plåten.....

SACR..... T..... MEM.....
DY..... D G..... N
.....
DEC..... 18.....
.....
N.

Detta var allt, men det var nog för att likna honom förmoda, att skelettet var lämnat öfver af Marmaduke Murdochson, vilken av misstag blivit tagen för Dyyvd Gryphyns lik och sålunda begravat. Såväl detta skelett som de övriga hade rivits bort ur sin grav av strömmens häftighet.

David lade de två händerna på kistplåten och återvände till Gloria, som han fann mycket lugnare. Hon hade överrennigt sin fruktan och avsky. Och för henne återvände han en, hur han ansåg att allting gått till.

— Var vid gott med, min släkting, sade han och hjälpte henne att stiga upp. Mysteriet är fullkomligt klart nu. Skelettet är Marmaduke Murdochson, som blev tagen för Dyyvd Gryphyns och begravat under detta namn. De övriga lämningsarna ha troligtvis tillhört medlemmar af Gryphynska släkten och alla ha de förtä

hört ur sina hlorum af strömsättningen i den underjordiska floden. Innan veckans slut skola vi samla ihop dem och begrava dem på nytt, där de kunna vara i säkerhet för en dylik åverkan. Och kom nu med mig härifrån. Jag känner mig liksom jag voro Dante och lämnade underjorden bakom mig med mycken tillförsämlelse att besöka Er över, sade han med ett smäleende och tog på sig sin rock, fattade lyktan med ena handen och förde sin unga hustru ut från denna dystra plats. Deras uppstigande gick lättare än nedfärden, och snart befunno de sig i hallen, där Mrs Brent satt och väntade på dem. Hon blev fastslagen förskräckt, när Gloria utförtigt redogjorde för den hemiska syn, de skådade i underjorden, men hon blev litet bättre till mods, då allting blivit nöjaktigt förklaradt för henne, vilket dock tog ganska länge.

Inom några dagar hade David träffat alla anstalter för att uppsamlas alla lämningsarna av dem, som på detta sätt blivit rövade ur sina gravar, och åter skicka dem till ro i vidrig Jord. Han väjde den nya begravningsplatsen högre upp, på längre avstånd från marken och för säkerhets skull lät han omgiva den med en solid mur, vars grund lades lika djupt som gravvrens botten.

Uppriktade av de förstörda gravarna och den nya begravningsplatsen väckte det största uppeende vitt omkring och beskrevs i alla landets tidningar.

Sedan de döda sålunda blivit verderborligen lagda till ro, ägnade David och Gloria all sin uppmärksamhet åt lösanudet av den uppgett, de foresatt sig för att rätt använda den egendom, vilken ingenderna av dem längre ville behå. Följande vecka ankommo närs person, som de efterstreckt för att låta undersöka markens beskaffenhet, där man trodde sig kunna finna några malmfyndigheter, och där sådana påträffades, deras värde för praktiska ändamål.

Det visade sig av dessa undersökningar, att det fanns enbart ett otillgängligt och särdeles värderika malmfyndigheter på egendomen, och deras bearbetande sattes genast i verket. Alla förberedelser gjordes med ena och stora förändringar vidtoges. Den förmånliga av dessa var att förvandra det forma boningshuset till en smältugn.

David och Gloria stannade hela hsten för att övervaka dessa arbeten. Kort före jul lämnade de Gryphyns och foro till Washington, varést David snart blev överlupen av anbud att hålla föreläsningar i alla delar af Staterna. Han antog så många anbud han ansåg sig kunna på red. Och Gloria följde honom på alla hans resor. De tvoro ett.

Det unga paret använde hela inkomsten av sin stora förmögenhet, vilken ytterligare ökades genom de rika malmutgångarna vid Gryphyns höld, att göra gott. Och så förför deras liv i en stilla harmonisk lycka.

SLUT.

David och Gloria stannade hela hsten för att övervaka dessa arbeten. Kort före jul lämnade de Gryphyns och foro till Washington, varést David snart blev överlupen av anbud att hålla föreläsningar i alla delar af Staterna. Han antog så många anbud han ansåg sig kunna på red. Och Gloria följde honom på alla hans resor. De tvoro ett.

Det unga paret använde hela inkomsten av sin stora förmögenhet, vilken ytterligare ökades genom de rika malmutgångarna vid Gryphyns höld, att göra gott. Och så förför deras liv i en stilla harmonisk lycka.

SLUT.

David och Gloria stannade hela hsten för att övervaka dessa arbeten. Kort före jul lämnade de Gryphyns och foro till Washington, varést David snart blev överlupen av anbud att hålla föreläsningar i alla delar af Staterna. Han antog så många anbud han ansåg sig kunna på red. Och Gloria följde honom på alla hans resor. De tvoro ett.

Det unga paret använde hela inkomsten av sin stora förmögenhet, vilken ytterligare ökades genom de rika malmutgångarna vid Gryphyns höld, att göra gott. Och så förför deras liv i en stilla harmonisk lycka.

SLUT.

David och Gloria stannade hela hsten för att övervaka dessa arbeten. Kort före jul lämnade de Gryphyns och foro till Washington, varést David snart blev överlupen av anbud att hålla föreläsningar i alla delar af Staterna. Han antog så många anbud han ansåg sig kunna på red. Och Gloria följde honom på alla hans resor. De tvoro ett.

Det unga paret använde hela inkomsten av sin stora förmögenhet, vilken ytterligare ökades genom de rika malmutgångarna vid Gryphyns höld, att göra gott. Och så förför deras liv i en stilla harmonisk lycka.

SLUT.

David och Gloria stannade hela hsten för att övervaka dessa arbeten. Kort före jul lämnade de Gryphyns och foro till Washington, varést David snart blev överlupen av anbud att hålla föreläsningar i alla delar af Staterna. Han antog så många anbud han ansåg sig kunna på red. Och Gloria följde honom på alla hans resor. De tvoro ett.

Det unga paret använde hela inkomsten av sin stora förmögenhet, vilken ytterligare ökades genom de rika malmutgångarna vid Gryphyns höld, att göra gott. Och så förför deras liv i en stilla harmonisk lycka.

SLUT.

David och Gloria stannade hela hsten för att övervaka dessa arbeten. Kort före jul lämnade de Gryphyns och foro till Washington, varést David snart blev överlupen av anbud att hålla föreläsningar i alla delar af Staterna. Han antog så många anbud han ansåg sig kunna på red. Och Gloria följde honom på alla hans resor. De tvoro ett.

Det unga paret använde hela inkomsten av sin stora förmögenhet, vilken ytterligare ökades genom de rika malmutgångarna vid Gryphyns höld, att göra gott. Och så förför deras liv i en stilla harmonisk lycka.

SLUT.

David och Gloria stannade hela hsten för att övervaka dessa arbeten. Kort före jul lämnade de Gryphyns och foro till Washington, varést David snart blev överlupen av anbud att hålla föreläsningar i alla delar af Staterna. Han antog så många anbud han ansåg sig kunna på red. Och Gloria följde honom på alla hans resor. De tvoro ett.

Det unga paret använde hela inkomsten av sin stora förmögenhet, vilken ytterligare ökades genom de rika malmutgångarna vid Gryphyns höld, att göra gott. Och så förför deras liv i en stilla harmonisk lycka.

SLUT.

David och Gloria stannade hela hsten för att övervaka dessa arbeten. Kort före jul lämnade de Gryphyns och foro till Washington, varést David snart blev överlupen av anbud att hålla föreläsningar i alla delar af Staterna. Han antog så många anbud han ansåg sig kunna på red. Och Gloria följde honom på alla hans resor. De tvoro ett.

Det unga paret använde hela inkomsten av sin stora förmögenhet, vilken ytterligare ökades genom de rika malmutgångarna vid Gryphyns höld, att göra gott. Och så förför deras liv i en stilla harmonisk lycka.

SLUT.

de sin oändskafullt prisande påseende till anvar för den Svige Domaren. Denne barbariske påve avled den 11 okt. 1258, befräddad med tusende grymme och förbannad av alla. Påven Johan den tjugoåtta. Je blev avsat, överbevidnad om att ha mördat sin företrädare, Alexander den femte. Samma man hade levat tillsammans med ett neapolitansk fruntimmer, vilket han bortrivit från hennes man!

Påven Sixtus den fjärde sågs ha bitallt en av sina brorsöners, kardinalerna Roveras Riofri fram. Tidigt begärn att få utöva sodomier under juni juli och augusti. Han skrev själv på denna stygeliga anskän; bitalles! Han inritade ofredliga crucifixus, som årligen skulle betala till honom 2,000 dukar var i skatt. En del historiker hava hävdat, att han dött till följd av hemskt utsvävningar. För belöning skulle utnämnde han en sexårig öakta son, Ferdinand den femte, till ärkebiskop af Saragoosa!

Så kommo vi fram till den mest bekyrdade av alla påver Alexander den sjätte Borgia. Han valdes genom att köpa kardinalernas röster. Sikert är, att han ej blev vald för sin goda vandelss skull, han ägde med Catarina Vanceti fem barn, fyra söner och så den sorgligt beryktade dottern Lucretia!

Aldrig har en påve sålt befattningar som denne man. Ingen har utövat ett skamligare simen än denne fale grycklare på St. Peters stol. Am beten och ärebetygelse gav han i rikligaste mått åt barnen, som alla voro faderligt sorgligt lika. Sonen Ludvig blev hertig av Gandia, Cesar blev kardinalbiskop i Pampelona och ärkebiskop i Valencia. De andra bröderna flugo liknande befattningar. Lucretia blev gift med en hertig av Stora; sedan denne dött under mystiska omständigheter, med fursten av Tarent och för tredje gången med hertigen av Ferrara.

Hela Europa häpnade över de skändligheter, som denna släkt begick. Historiker hava försäkrat, att Lucretia efter varnat delade säng med påven, sin fader, och sina bröder Ludvig och Cesar. Den senare mördade sin egen broder Ludvig och kastade hans kropp i Tibern. En samtida skild skriver i ett epigram öfver henne: "Här en Lucretia villar, till namnet; i verket är Thais; Brud, svärdotter och barn åt Alexander hon var."

Alexander inkallade de hedniska kyrkorna för att bekämpa kristna furstar, och lovade den mohammedanska fursten, att han därfor skulle giva honom 300,000 dukater samt mördra den i Rom fängne broder, som var hans fiende. Påven fick ett hemskt slut. Av misstag råkade han tömma en giftbägare, som var ännud åt en kardinal, som han tänkte förgifta för att kunna sälja den lediga platsen efter honom. Hans minne skall i alla tider avvaka.

Julius den andre var en högt omoralisk herte. Han hängav sig åt de hemskaste utsvävningar, och han anklagades för sodomier. Han tillhört hertigen av Urbino att mördra kardinalen av Pavia i sin egen närvaro. Självdog han som ett vilddjur.

Paul den tredje beskyldes för att ha mördat sin egen mor, att hava levat i brottligt förbindelse med sin dotter och syster, och att ha låtit mördra den senares son samt sedan henne själv, dels av svartsjuka, dels för att få ut ett arfverfenne.....

Julius den tredje var icke ännu så somodot, uti han befordrade också sina medbrottningar till höga äreställen. Bekant är det av honom af Giovanni della Cesa tillagade poem, var innehåll jag ej våga antyda. Kardinal Paul verjo skrev en "Chronique scandaleuse" om denne påves skändligheter. Han vanhædare hade mest än någon annan.....

Påven var en mördat av jesuiterna. Som exempel kunna nämnas: Innocentius den trettonde, Clemens med samma ordningsnummer samt desses efterträdare Clemens den fjortonde.

Påven den sjätte hade greven av Florida Blanca att tacka för att han blev vald. Greven var Spaniens sändebud i Rom och gav sitt guld åt kardinalerna "vänninnor", vilka utövalde sitt inflytande så att Påven blev vald!

Då man så sent som 1844 uthängde Kristi mantel i Trier, kommo en miljon människor dit, trots det att man hade 29 andra "Kristi-mantlar" på olika platser. Sätter man tillsammans alla "krifiser", som man säger härstamma från Kristi kora, skulle det bliva legio av kors! Men, "sådana heta saker kunna försöks sig", mena katolikerna. — I olika katolska kyrkor bevaras skallarna av apostlarna Paulus och Petrus; skallarna antal är hart när oräkneligt! Stäckarna apostlar, som voro så månghövadade! Och tusentofvade höll jag på att skriva ty naturligtvis hade man gömt förtjer i proportion till huvud!

I en klippåhå i närheten av staden Pean såg en dag en liten flicka en väldigt gestalt med radhand i sina knäppta händer. Flickan frågade, vem det var och fick till svar: "Jag

PRIVILEGERAD AV STATEN

Lär Engelska

genoin den enda svenska

Korrespondensskolan i Amerika och enda med svenska lärare med state examen som språklärare.

I fall Ni blott väste har läst, fort och bli lgt Ni kan lära sig grundlig och korrekt engelska i Er HEMME LEM genom vår lagligt skyddade korrespondensmetod, så skule Ni ej dröja en dag. Flera svenskar lära engelska genom vår korrespondensmetod än i någon annan skola i världen. Varför skulle de? Ni sjöva uttänkt. Vår skol som HAN GA TUSEN LÄRMAN före Er och 20-årig erfarenhet fannit vara det bästa! Kunnska Er för Er värda flera HUNDRALÅRE DOLLAR. Tillhåvna sig detta erbjudande! Skriv till: EAD efter alldeles kostnadsfria, fullständiga upplysningar och tvenotala kostnads löst på denna förordade länkstad. Adressen:

Svenska Korrespondensskolan

Avd. C. Red Bank, N. J.

W. FINKEL

Expert urmakare och juvelerare

242 Logan Ave., Winnipeg.

25 års erfarenhet. Allt arbete garanterat. Speciell uppmärksamhet för gamla lands kloddor. Order från landsorten ges prompt uppmärksamhet.

GÖR ETT FÖRSÖK!

Alla slags föreläringar utskrivna. Läs på nya och förbättrade fastigheter till lägst på följande sätt.

EDWARD HAMMARSTRAND

O. H. McPAYDEN & COMPANY LTD.

9 väningen Paris Bldg., Winnipeg.

Jag skall återigen värdes ett tillfälle att få förnya Er om gällande föreläring eller att ombesörja sådana nya föreläringar som behövas. Vi äro generalagenter för fyra av de bästa försäkringsbolagen.

Skandinaviska skogsarbetare.

Vi söka duktiga arbetare för styck arbete, loggfilverking och huggart av pappersmassever. Högsta betalning.

191 Henry Ave., Winnipeg, Man.

Skandinaviska skogsarbetare.

Vi söka duktiga arbetare för styck arbete, loggfilverking och huggart av pappersmassever. Högsta betalning.

191 Henry Ave., Winnipeg, Man.

Skandinaviska skogsarbetare.

Vi söka duktiga arbetare för styck arbete, loggfilverking och huggart av pappersmassever. Högsta betalning.

191 Henry Ave., Winnipeg, Man.

Skandinaviska skogsarbetare.

Vi söka duktiga arbetare för styck arbete, loggfilverking och huggart av pappersmassever. Högsta betalning.

191 Henry Ave., Winnipeg, Man.

Skandinaviska skogsarbetare.

Vi söka duktiga arbetare för styck arbete, loggfilverking och huggart av pappersmassever. Högsta betalning.

191 Henry Ave., Winnipeg, Man.

Skandinaviska skogsarbetare.

Vi söka duktiga arbetare för styck arbete, loggfilverking och huggart av pappersmassever. Högsta betalning.

191 Henry Ave., Winnipeg, Man.

Skandinaviska skogsarbetare.

Vi söka duktiga arbetare för styck arbete, loggfilverking och huggart av pappersmassever. Högsta betalning.

191 Henry Ave., Winnipeg, Man.

Skandinaviska skogsarbetare.

Vi söka duktiga arbetare för styck arbete, loggfilverking och huggart av pappersmassever. Högsta betalning.

191 Henry Ave., Winnipeg, Man.

Skandinaviska skogsarbetare.

Vi söka duktiga arbetare för styck arbete, loggfilverking och huggart av pappersmassever. Högsta betalning.

191 Henry Ave., Winnipeg, Man.

Skandinaviska skogsarbetare.

Vi söka duktiga arbetare för styck arbete, loggfilverking och huggart av pappersmassever. Högsta betalning.

191 Henry Ave., Winnipeg, Man.

Skandinaviska skogsarbetare.

Vi söka duktiga arbetare för styck arbete, loggfilverking och huggart av pappersmassever. Högsta betalning.

191 Henry Ave., Winnipeg, Man.